XXXIV. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. DECEMBER 21.

Ludas Matyi

CSÚCSKÍSÉRLET

Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

MIKOR VIGADUNK A VIGADÓBAN?

NAGY ÜGY A SZILVESZTER széles e hazában, plakátrengeteg bizonyítja, mennyien és mily sok helyen szórakoztatják a közönséget. Nemrégiben a Vigadó felé sétáltam, gondoltam, hátha ez is egy hely már a sok közül, ahol szilveszteri mulatságra invitálják a népet. Hiszen oly régen épül-épülget ez az épület.

Újjáépülni, úgy látszik, jóval nehezebb, mint újonnan megépülni. Hiszen a pesti Vigadó eredetileg, a múlt század első negyedében, négy esztendő alatt épült fel. Most pedig harminchárom év telt el már a sok egyéb közt a Vigadót is tönkretevő második világháború óta, de nem kevesebb, mint tizenhét év pergett le már azóta is, hogy az újjáépítésről hozott végleges határozat nyomán hozzáfogtak a palota újjáépítéséhez. Hozzáfogtak, csak éppen nem nőtt áradattá a munka patakja, inkább szerény csermelyként csörgedezett csigalassúsággal tovább.

Értem én, persze, hogy értem, hogy például a Vigadóval éppen szemben levő Duna-Intercontinental építéséhez amennyivel később kezdtek hozzá, annyival korábban fejezték be. Értem, hiszen mérnöktől segédmunkásig, pallért, művezetőt, kőművest, mindenkit sokkal jobban fizetnek az ilyen úgynevezett „szabadáras" építkezésen, mint a Vigadó nevezetű, úgynevezett kulturális beruházáson.

FELTEHETŐEN EZ AZ OKA annak, hogy sok minden mást is jelentősen későbben kezdtek el, viszont jóval hamarabb fejeztek be, mint a Vigadót, hogy mást ne mondjak hamarjában, mint ismét egy, ha nem is part menti, de Dunára néző épületet, a Hotel Hiltont.

Azt meg kiváltképp megértem, hogy a lakásépítkezés, meg a dél-pesti kórház felépítése a Vigadót megelőző besorolást kapott. Hiszen betegeink gondos ápolása (dél-pesti kórház), vagy akár az egészségesek egészségének megőrzése (új lakások) fontosabb, mint a hangversenyezés, meg a bálozás. Legfeljebb azt jegyezheti meg, aki éppen okvetetlenkedni akar, hogy milyen sok embernek nincs még mindig normális lakása (s nem lesz még akkor sem, ha már felépült a Vigadó), meg hogy az az új kórház is igen távol esik még a kapunyitástól.

FÉKEZNÜNK KELL HÁT azokat, akik mohóságukban úgy gondolták: tizenhét esztendei várakozás elegendő ahhoz, hogy idén már a Vigadóban múlassák az időt az év utolsó napján. Körülnéztem ebben a jelenleg malterosládákkal és mésztengerrel belepett, épülő Vigadóban, beszéltem az illetékesekkel és ezért felelősséggel közölhetem azokkal, akik oly hamariak próbálnak lenni, hogy még a jövő szilvesztert, a 79-ről 80-ra virradót se próbálják vigadói mulatságként beírni a naptárukba. Mert 1979 végén, tizennyolc esztendő után (hogy csinálták múlt századbeli eleink? miként sikerült nekik négy esztendő alatt?) ugyan átadni ígéri a kivitelező vállalat az újjávarázsolt Vigadót a beruházónak —, de az átvétel is több havi munka.

ÚGY TŰNIK TEHÁT, MÉG ötnegyed évet várhatunk a Vigadóban vigadással. Oly sok elfecsérelt esztendő után ez a hosszabbítás már csaknem semmiségnek tűnik.

Barabás Tamás

HÁZAK ÉS UTCÁK

1

Gejzirről gejzírre

Kis gejzírecske tört fel az Erdőalja út elágazásánál: nem csoda ez, csak csőtörés. Mintegy négy hét múlva szakemberek jöttek és nagy négyszögben feltörték az utat, ettől aztán kis patak kezdett el csordogálni a Viharhegyi úton le a Bécsi útra. Csermely után ér, aztán patak, azután... újra eltelt két hét, a szakik megint kifáradtak és káromkodások közepette bár, de megjavították a csövet. Két napig a környező házakban és az iskolákban nem volt víz. De üsse kő, ha itt a happy end... Csakhogy, mielőtt megnyugodtunk volna, egy méterrel odébb újabb kis gejzírecske tört fel...

Koós Kolos
Bp., Erdőalja út 78. 1037

2

Árkon át...

A DUVIÉP jó hónapja kábelfektetés címén felárkolta az utat, aztán az 1 méter széles, 1,5 méter mély árkot ott hagyta, a munka megszűnt, csak éppen a házunk megközelíthetetlen. 74 éves édesanyámmal együtt — magam is járáshibás vagyok — szinte elzártak minket a külvilágtól, mert az utat hossztengelyében dúlták fel. Még a téli tüzelőt sem tudom hazaszállítatni.

Hélig László
Lovas, Malomvölgyi út 35. 8228

3

Beépített szemétledobó

A Bánki Donát utca 16-ban lakom. A házban beépített szemétledobó van, amely azonban azóta sem használható, holott nyilván nem kevés költséggel építették be három évvel ezelőtt. A házfelügyelő szerint használatát a KÖJÁL nem engedi. Akkor mi célt szolgál? Nem pazarlás ez megint? Nekem, 60 éves, féllábára amputált embernek nem mindegy, hogy naponta a III. emeletről gyalog hordom le a földszintre a szemetet, s a többi lakónak sem közömbös az ügy.

Kern Ferenc
Bp., Bánki Donát u. 16. 1148

4

Túráztatnak, csapkodnak

Házunk udvarán több személygépkocsi kapott engedélyt parkírozásra, holott oly szűk az udvar, hogy csak körülményes tolatásokkal oldható meg a ki- és bejárás. Reggel fél hatkor kezdenek távozni az itt parkolók, nagy ajtócsapkodásokkal, motoruk harsogó túráztatásával. Ez lehetetlenné teszi a pihenést.

K. L.
Bp., Hungária út 106. 1143

5

Térdig sárban

Ha egy kis eső esik, az Árpád utca lakóinak, Tiszalökön, térdig sárban kell járniuk. Tanácstagunk harcol azért, hogy járdát kapjunk, de mindig elutasítják. A legújabb, hogy talán majd 1980-ban. Elkezdik... Addig még sokszor leszünk nagyon sárosak, nem lehetne előbb?

Gellér Mihály
Tiszalök, Árpád u. 55. 4450

6

Bontott csempe

Augusztus elején kibontották a fürdőkádunk alatti padlót, mert alattunk folyt a szennyvíz. Azóta többször is dolgoztak nálunk a szerelők, de még mindig nem rakták vissza a köveket és a csempéket. Emiatt mind erősebben terjeng most már az egész lakásunkban a csatornaszag. Lehet, hogy a csirke bontva — a csempe azonban inkább visszarakva jó. Vajon mikor kerül rá sor?

Nádasi Lászlóné
Bp., Garibaldi u. 4. 1054

ÜZLETI SZELLEM

Ismeretes, hogy Ki mit keres? rovatunknak nincs személyes címzettje. Bárkihez, ha úgy tetszik: mindenkihez szól. Örömünkre szolgál, hogy a rovat eredményes. Gyakran kapunk hálateli levelet a keresőktől: a Ludas nyomán beszerezhették, amire már oly régen szükségük volt.

Különös örömünkre szolgál a Meteor Vas- és Fémipari Szövetkezet levele, amelyet dr. Molnár Lajos elnök írt alá. A Ludas 47., november 23-i dátumot viselő számában, a Ki mit keres? rovatban közöltük, hogy Szilassy Gyuláné olvasónk (Bp., Ráday u. 16) fürdőkádlábakat keres. A Meteor szövetkezet alig néhány nap múlva, november 27-i keltezésű levelében közölte szerkesztőségünkkel: 1972 óta ők gyártanak kádlábakat. Eddig azonban csupán az ÉPTEK Vállalat rendelt tőlük, évi 60—80 ezer darabot. Többször ajánlották fel a fürdőkádlábakat különböző belkereskedelmi vállalatoknak — hasztalan.

Pedig hát, íme, van rá igény. A Ludasban megjelent Ki mit keres? után a Meteor szövetkezet elnöke azonnal telefonált a VASÉRT-nek, s újra kínálta áruját. Egyidejűleg Szilassy Gyulánét is értesítették: igényét ki tudják elégíteni.

Elégedetten nyugtázzuk a METEOR kisipari szövetkezet egészséges kereskedelmi szellemét. Azért is tesszük közszemlére, hátha másnak is kedve kerekedik követni a példát.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Sétáló pénz

(Ludas, 40. sz.)

A Sétáló pénz és az Egy szolgáltatás kiszolgáltatottjai (Ludas, 43. sz.) című közleményeikben az OTP átutalási betét üzletágat érintő kritika jogosságát elismerjük. A hibák elsősorban a Posta Csekkleszámoló Hivatalnál előállott munkaerőhiány miatt következtek be. Már kidolgoztunk egy új módszert, amely a postahivataloknál feladott összegek átfutási idejét minimálisra csökkenti. Ezt Budapesten 1979 januárjától, vidéken várhatóan az első félévben vezetjük be.

Országos Takarékpénztár
Betétosztály

Bejelentés a prérin

(Ludas, 45. sz.)

A III. kerületi kirendeltségünk megközelítése valóban nehézkes, mert tömegközlekedési jármű útvonala nem érinti. A Kunigunda utcának ez a szakasza azonban jelenlegi állapotában alkalmatlan BKV-járat indítására. Az utca csatornázása folyamatban van. Ezután építhető itt meg a megfelelő közút, ami a közlekedési hálózatba bekapcsolás előfeltétele.

Németh Lajos
üzemig.
Bp. Elektromos Művek

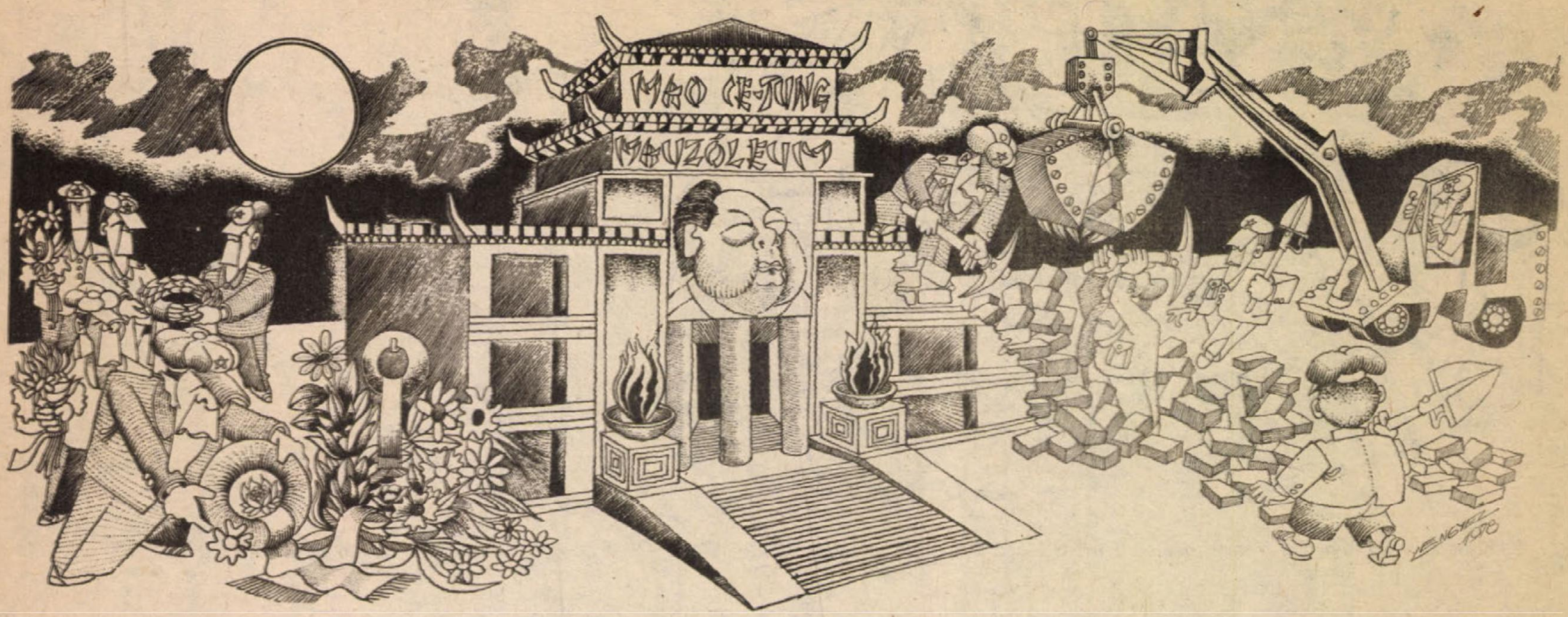
Félelmetes alagút

(Ludas, 41. sz.)

A piliscsabai alagút falazatán át állandóan víz folyik a vágányra és emiatt a vágány alatti talajréteg teljesen átázott. Ezért kellett ott 10 km/óra sebességkorlátozást bevezetni. A MÁVTI már készíti a helyreállítási terveket, a kivitelezés 1979-ben kezdődik el. A jegyvizsgálókat egyidejűleg utasítottuk a személykocsik kivilágításáról.

Fülöp Lajos
MÁV III. Forgalmi Osztály

PEKINGI PILLANATKÉP

MONODRÁMA

– Egy kidobóembert kellett alkalmaznunk, mert annyi az igénylő az 1600-as Ladára.

A KABÓCZA-JELENSÉG

Kabócza Lajos, egy napon rádöbbent arra, hogy lehet ugyan élvonalbeli író, de nem jelenség. Miért nem vagyok én jelenség? — kérdezte magában. Éppen akkor tette le irodalmi hetilapunkat, amelynek egyik cikke a „Havlicsek-jelenség"-gel foglalkozott. Többször is elolvasta a cikket, amelyet Tronnenbaum Elek, az irodalomtudományok doktora írt, de nem lett okosabb tőle. Tronnenbaumnak nem volt erős oldala a világosság, az volt ugyanis a meggyőződése, hogy a világos okfejtés semmivel sem különb, mint egy újsághír, merő információ, egy irodalomtudósnak ennél magasabbra kell törnie. Cikkét Hegel-, Kierkegaard- és Tronnenbaum-idézetekkel támasztotta alá, ami még súlyosabbá tette a helyzetet. Kabóczában a megértés utáni vágynál hasonlíthatatlanul erősebb volt az óhaj, hogy ő is jelenség legyen. Az ilyesmi elhatározás kérdése, s ha elhatározza, hogy jelenség lesz, a poklok kapui sem állhatják útját. III. Richárd is megmutatta, hogy mi mindent lehet erős akarattal elérni. Azt már tisztázták századunkban, hogyan lesz az ember óriás, már csak annak a módját kellene kitalálni, hogyan lesz az ember jelenség. Hovatovább leköpik azt, akinek nincsen gépkocsija és még csak nem is jelenség.

Rövidesen rájött arra, hogy ki kell törnie az eddigi keretek közül, s meg kell tanítania az emberiséget arra, hogy új jelenség járja be Európát, a Kabócza-jelenség. Indításul szilveszterkor át akarta úszni a zajló Dunát, de egy különösen rosszindulatú jégtáblába ütközve elvesztette az eszméletét. Szerencsére a helyszínen úszó Schirilla kimentette. Aztán heves támadást intézett a kvantummechanika koppenhágai értelmezése ellen, miközben adminisztratív intézkedéseket sürgetett mind a népi, mind az urbánus írók ellen, s követelte az el nem kötelezett írók tömbjének megalakítását. Bebizonyította, hogy Shakespeare színdarabjait Dosztojevszkij írta németmunkában. Kinyomozta, hogy Goethe párbajban ölte meg Schillert, majd megvádolta Tolsztojt, hogy mint dekabrista ügynök aknamunkát végzett Rettegett Iván ellen. Elhíresztelte, hogy anyai nagyapja Nigériában egyházközségi táltos volt. Leleplezte Madách optimizmusát, majd egy hideg őszi napon úszónadrágban nápolyi dalokat énekelve akadályozta a gépkocsiforgalmat az M7-es úton. Követelte a szökőévek eltörlését és a Kabócza-naptár bevezetését. Írt egy családregényt, amelyben a Kabócza-nemzetség sumér ágát is felderítette. Új utat tört a költészetben is. Fordított betűkkel alkotta meg az új szonettformát, s az ő nevéhez fűződik a négydimenziós téridő-

mértékes eposz. Politikai menedékjogot kért Nyékládházán, s ha csak tehette, szabálytalanul közlekedett. Egy ilyen alkalommal érte el a végzet. Amikor megnevezte magát, a rendőr érdeklődéssel kérdezte:

— A jelenség?

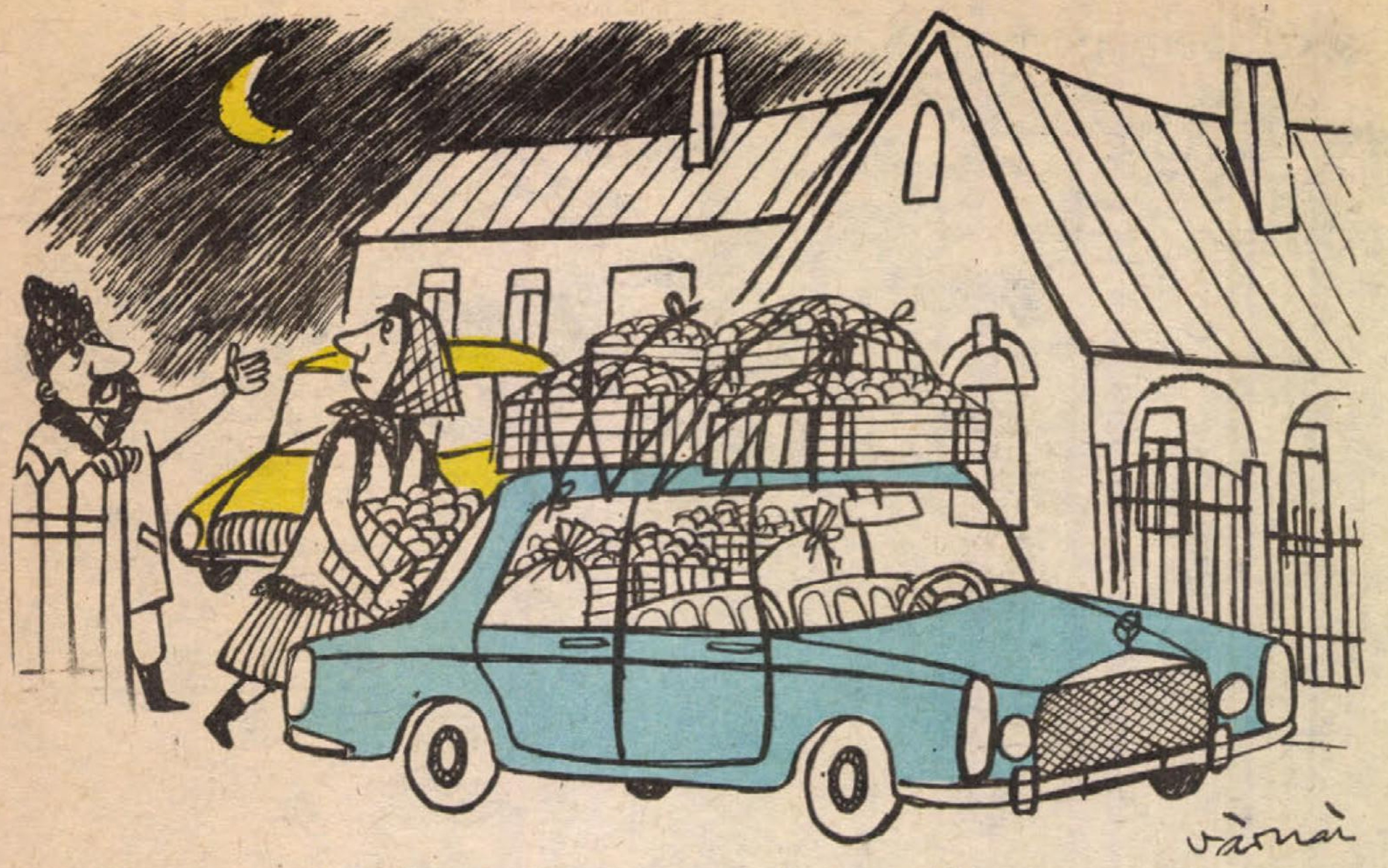
— Az! — kiáltotta boldogan Kabócza.

A rendőr csalódottan legyintett.

— Azt hittem, az író.

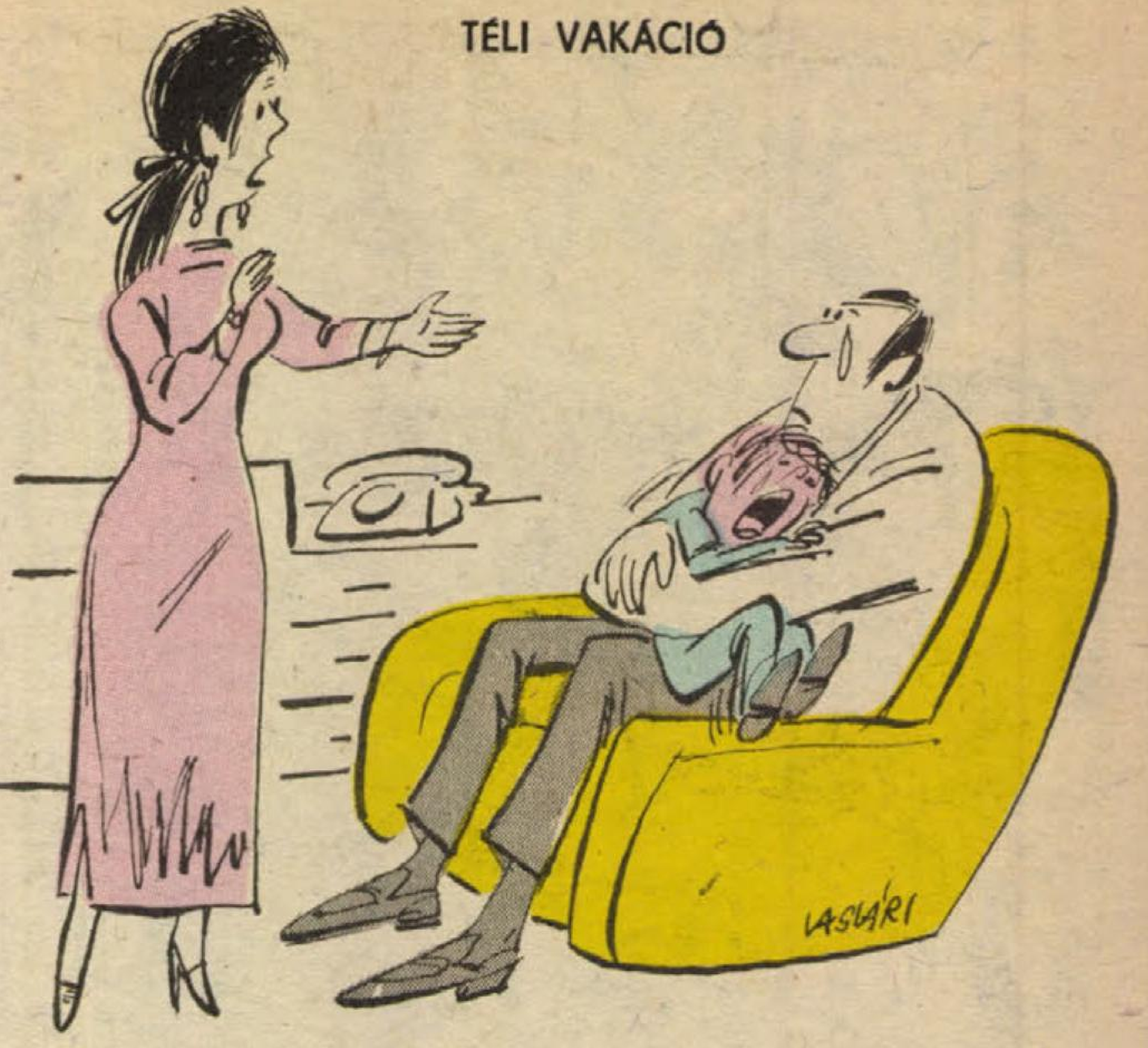
Kabóczának különösen az esett rosszul, hogy amikor magához térítették, a mentőorvos még a nevét sem ismerte.

Feleki László

– Hányszor mondtam már neked, a piacra ne a Mercivel szállíts, hanem az Opellel!

TÉLI VAKÁCIÓ

– Mindenáron iskolába akar menni...

Levélváltás magánügyről

Kedves Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy az újpesti kórház műtősnőjének, szülési szabadsága után, november 3-ára esedékes első fizetését, 4150 forintot, nem fizették ki. Először hat napig várt, akkor felhívta az illetékes Fővárosi Illetményhivatalt. Az ügyintéző megnyugtatta: a pénzt egy nappal előbb elküldte. Még többször megnyugtatták. November 21-én ismét az Illetményhivatalhoz fordult, ahol az eddigi ígérgető közölte vele: majd megkérdezik a komputert, mi is történt tulajdonképpen. Lehet, hogy rosszul táplálták be a gépbe az adatokat és talán valamelyik postahivatalban ülnek a pénzén, ez majd kiderül. Akkor meg fogja kapni a fizetését. Ekkor elpanaszolta nehéz anyagi helyzetét: a férje betegállományban van, esedékes a gáz- és villanyszámla, bútorrészlet az OTP-nél stb. Kell a pénz. A neki járó fizetése. A következő választ kapta: „Ne untasson minket itt a magánügyeivel!" Kérdem, ez magánügy?

Kedves Olvasónk!

Olykor egyes ügyintézők, tisztségviselők azt mondják az ügyfélnek, *„Ne tessék annyit nyüzsögni!"*, de ezt csak akkor mondják, amikor elhagyja őket az ő türelmük. Egyébként esetleg csak gondolják. Van, aki az előbbi rövid mondatot például így finomítja: *„Túlságosan gyakran előfordul ön nálunk."*

A praktikus szemléletű ügyintézők egyben szívesen oktatják is az ügyfeleket: *„Hamarabb kész lennének, ha a kedves ügyfél nem háborgatna annyiszor."* Olykor agresszivitással is találkozunk, de csak ritkán. Hiszen nem lehet például még a kedves ügyfélnek sem gyakran mondani: *„Nem ön osztja be az én időmet, én döntöm el, hogy mikor, mit csinálok."* Egy más változatban: *„Ne tessék sürgetni. Azt hiszi, hogy nekem csak az ön ügyét kell elintéznem?"*

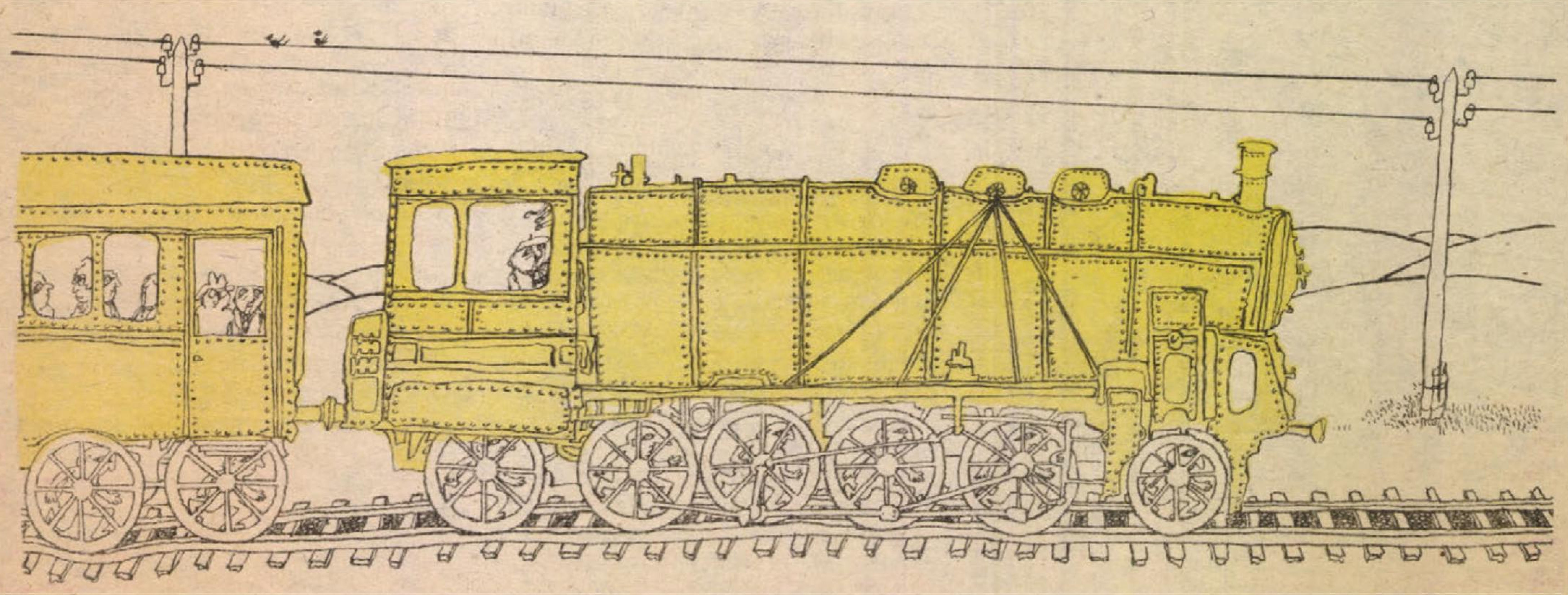
Nehogy azt tessék hinni, hogy ez általános jelenség, csak éppen gyakori udvariatlanság. Valamivel több a kelleténél és egyre inkább terjed. Nemcsak a hivatalokban. Az utcán, a közlekedésben, az üzletekben (ahol a vevő is ideges!) és sok más helyen az emberek kapcsolatában. Még felsorolni is nehéz lenne, mikor, hol, kivel és a többi.

Az ügyintéző, aki az Illetményhivatalban azt mondta az ügyfélnek, hogy ne untassa a magánügyeivel, nemcsak udvariatlan, de nem tud különbséget tenni a közügy és a magánügy között. Ha ön például az utcán megszólít egy idegen embert és elmondja neki, hogy nem küldik a 4150 forintját, pedig e nélkül a kötelezettségeit nem tudja teljesíteni, de megélni sem tud, akkor az illető esetleg, a megértésétől függően, azt felelheti: *„Mit zaklat a magánügyeivel?"* Ha azonban, esetleg mint ügyfél megy ugyanehhez az utcán megszólított emberhez, aki a hivatalban véletlenül ügyintéző és ön érvként elpanaszolja, hogy a hivatal packázásai miatt milyen nehéz helyzetbe került, akkor az egyáltalán nem magánügy. De, ha teszem fel az ügyintéző panaszkodik önnek, hogy milyen adóssága van, mennyi a gondja otthon a családdal, az feltétlenül magánügy. Az ügyfélnek nincs köze ahhoz, hogy ügye hivatali intézőjének, vagy a szolgáltatást végző dolgozónak tartozik-e valaki valamivel, vagy milyenek a családi körülményei, vagy esetleg vasárnap kell dolgoznia, ha olyan a hivatása. Legfeljebb együttérzését nyilváníthatja.

A panaszos műtősnő akkor járt volna el helyesen, hogyha kérésével nem az ügyintézőhöz, hanem egyenesen a komputerhez fordul. Az tökéletes. Annak szíve van.

Földes György

OLCSÓ ENERGIA

Három napal az esküvő után Tedet felszólítja a felesége, hogy ha nem hagyja abba az ivást, elválik tőle.

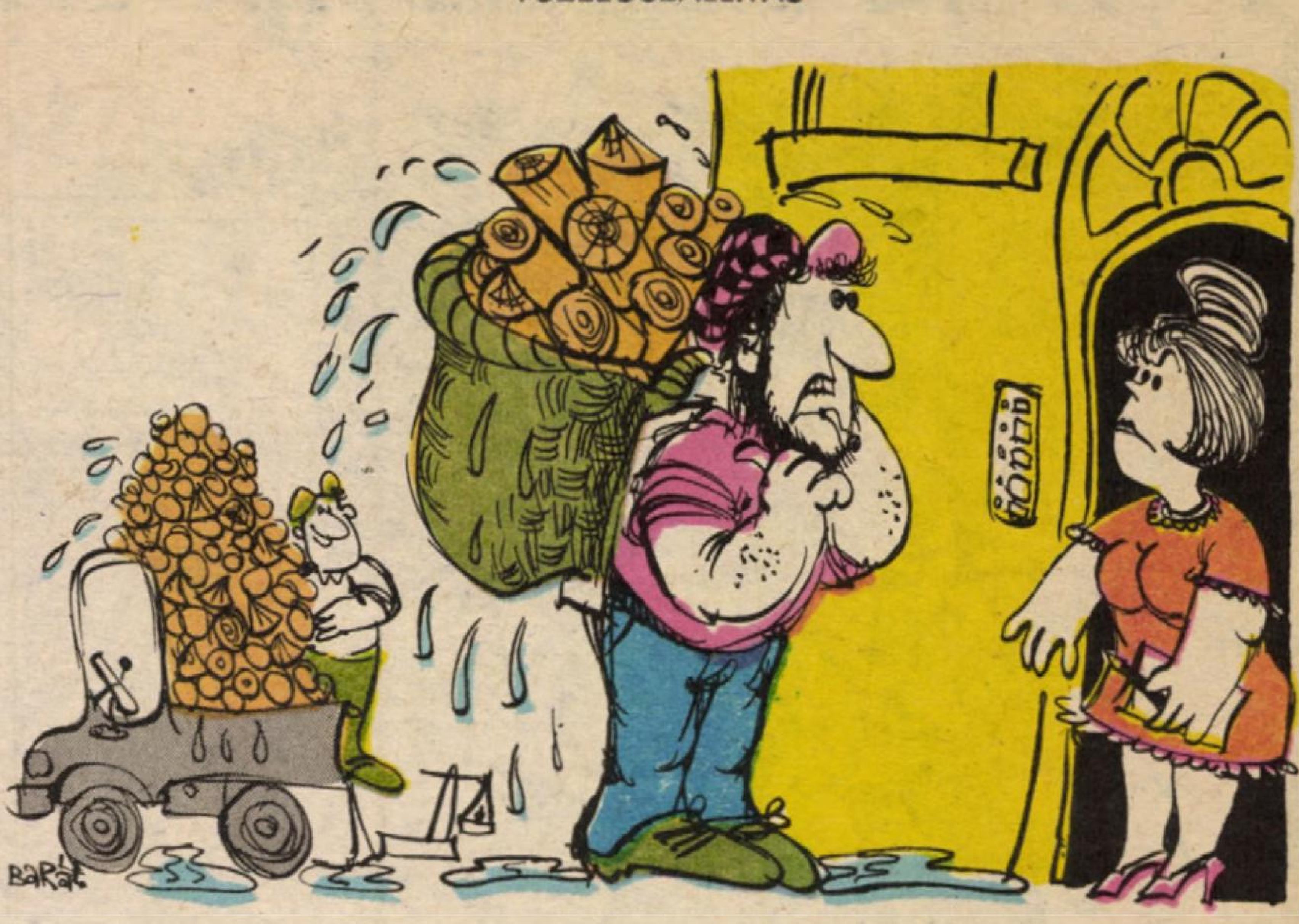
— Hűha — mondja a barátja, akinek Ted elmondta neje fenyegetését —, most aztán kutyaszorítóba kerültél, nehéz sors vár rád.

— Hát igen — sóhajt fel Ted —, borzasztóan fogok unatkozni nélküle.

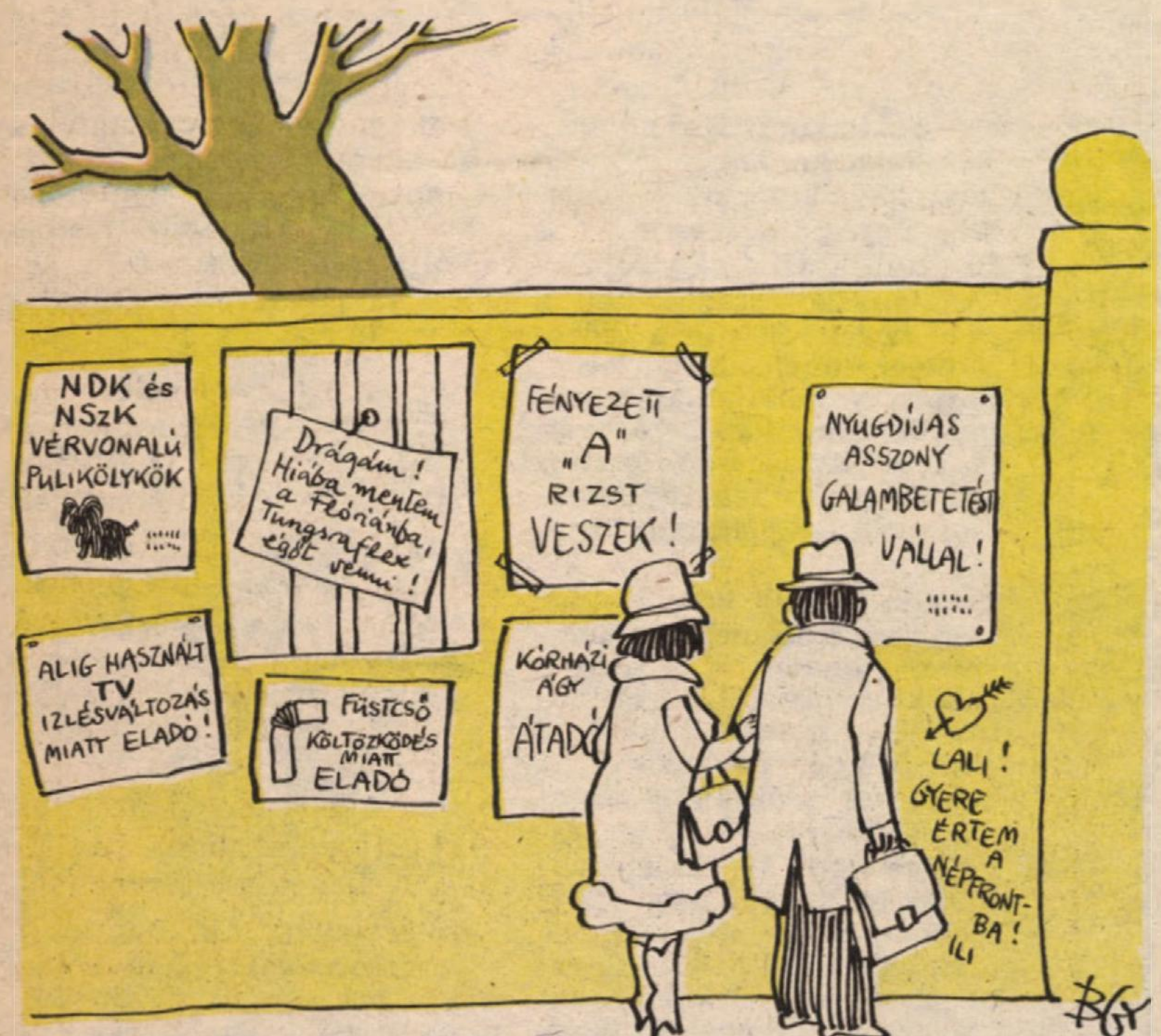
– Nem lehetne ezt a jelenetet helyettem kaszkadőrrel csinálni?

TÜZELŐSZÁLLÍTÁS

– Asszonyom, ez tiszta fa! Minden egyes darabját saját kezűleg mostuk meg.

MAGYAR TACEPAÓK

LÉGSZENNYEZŐDÉS

FLANCÓRA

Súlyos és vakító damasztabrosz, kosárkában arisztokratikusan bágyadozó rózsák. A porcelán sèvres-i, a gyertyatartó ezüst. Ezüst az evőeszköz is. Az összes evőeszköz. Mert van belőle szépen, kanál, kés, villa, kicsi, kisebb, legkisebb, növekvő sorrendben odapászítva a teríték két oldalára, mint egy nagy és izgalmas operáció műszerei. A frakkos pincérek lábbujjhegyen járnak. Ebben a nagyon elegáns éttermecskében, ebben a szuperbejzliben lábujjhegyen jár még a széntróger is. A lábujjhegy ára persze bennfoglaltatik az elfogyasztott étel-ital összegében.

A papa jó negyvenes lehet. Rózsás diplomataarc, diszkréten deresedő halánték, Hat oxfordi szemeszterről árulkodik ez az arc, meg egy disszertációról a Sorbonne-non. A papa tehát jólmenő maszek a Haris közben.

Pistike a papájával szemben ül és szenved. Pistike nyolc év körül járhat, s erre az alkalomra kismajomnak öltöztették. Francia bársonyból készült lifityánka, csipkés ing, tenyérnyi csokornyakkendő, rémes és kényelmetlen propeller. Ha hirtelen pörögni kezdene, Pistike ország-világ csodájára felemelkednék az asztal mellől és körös-körül röpdösne a freskók alatt.

Pistikét különben minden hónap utolsó péntekjén kismajomnak öltöztetik. Benne van a menetrendjében, hogy ilyenkor flancórára kell mennie a papával. Beülnek a Mercibe, felsuhannak ebbe a vendéglátóipari budoárba és a legfantasztikusabb fogásokat rendelik. Azokat, amelyek neve a legtöbb francia szóból áll az étlapon. Rákokat, mártásokat, halféleségeket, amikhez nem szabad késsel hozzányúlni, amikhez nem szabad villával hozzányúlni, amikhez szinte semmivel sem szabad hozzányúlni. Pistikének ravasz ollócskákat, kis ezüst fogókat kell használnia és felroppantani és alányúlni és pirított kenyérszeletkékkel körültámogatni. Pistikének tanulnia kell. Hogy ha majd a connaughti nagyhercegnővel löncsöl, vagy Henry Ford IX. társaságában költi el a dejeunert, pontosan tudja, mikor, hová kell nyúlnia. Egyelőre kínlódik. Összeszorított szájjal lesi melyik műszert veszi kézbe a papa, aztán igyekszik leutánozni minden mozdulatát. Pistike százszor nagyobb lelkesedéssel fogyasztana — mit fogyasztana? kajálna! — most egy zsírosdeszkát sok vöröshagymával, ha egyáltalán tudná, hogy ilyen étel is létezik a világon.

De hát kit érdekel már ebben a szférában, hogy mi van a tányéron? Itt a csevely a fontos. Az álelmés, pszeudó-magvas szöveg, mit szólsz kedvesem Harold Pinter új darabjához, a beavatottak tudni vélik, hogy Sarah Fawcett-Mayor legfrissebb liaisonját írta meg ez a szent svihák... De Pistikének még nem kell csevegnie persze, az odébb van, Pistike még nem a sznobéria professzora, Pistike még csak flancipari tanuló.

A párás tükörablakon érdekes képek rémlenek fel. Kőrösi Csoma Sándor bolyong úttalan utakon, hogy egy távoli kolostorban megalkossa a tibeti nyelv első szótárát, Damjanich János veressipkásai rohamozzák Branyiszkó havas meredélyét, Berzsenyi Dániel kovácsolja klasszikusan döngő formákba a magyar szót. Lám, mindez mégsem volt hiába. A magyar akarat, a magyar tálentum meghozta a gyümölcseit. Íme, Pistike már előkelően leszorított könyökkel fogyasztja a Tournedos à la Rossinit, Pistike a világért se venné a szájába a kést, Pistike úgy kezeli a villát, mint Yehudi Menuhin a vonót.

És van ebben az egészben valami mélységesen lehangoló.

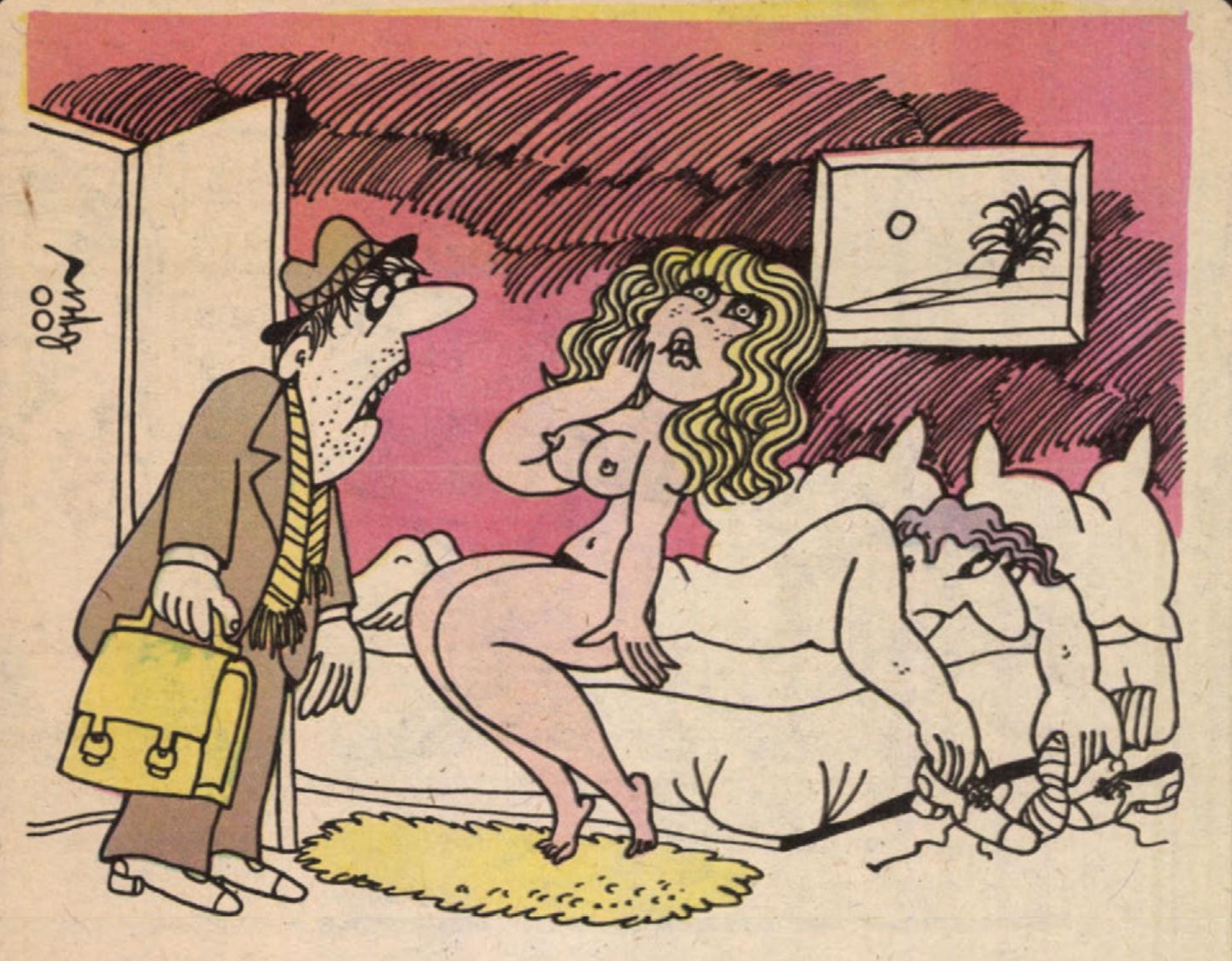
Ám akkor a hősiesen harcoló Pistike kis orrának hegye gyanúsan fényesedni kezd. Mintha egy pici csepp is jelentkeznék ott alul. Megáll a keze, a rágást is abbahagyja. A papa is reagál. Angolosan visszafogott félmozdulattal mutat a saját orrára, hogy igen, igen, itt és most akcióra van szükség, tenni kell valamit.

Pistike egy percig tanácstalanul néz, majd felderül az arca.

Lehajol, megfogja az abrosz csücskét és tiszta lélekkel, bátor szívvel, hatalmasan beletrombitál a hófehér damasztba.

A szemtanú mélységesen megemeli kalapját Pistike előtt, felszabadultan sóhajt egyet és újra bízni kezd az emberiség jövőjében.

Peterdi Pál

– A mindenit! Eddig azt hittem, hogy ilyen jelenet csak a Ludas Matyiban fordul elő!

MODERN IDŐK

A tűzoltóságon megszólal a telefon:

— Szeretném közölni önökkel, hogy nemrég új virágágyást csináltam, és ritka virágokat ültettem bele... Néhány közülük igen drága...

— Idehallgasson — jön méregbe az ügyeletes —, maga eltévesztette a házszámot, egy virágboltot kellett volna felhívnia!

— Nem, nem, egy pillanat. Hallgasson végig. A szomszédom háza ég, és nem szeretném, ha az önök tűzoltói összetaposnák a kertem, amikor kijönnek oltani...

PESTI BAZÁR

– Valami szép, csendes játékot? Tessék talán ezt a rugós kést!

PANASZKEZELŐ

Az Általános Kezelő Vállalat kezdetben egy előadót foglalkoztatott a panaszos ügyek intézésével, s a fő profilja a kezelés volt.

Aztán úgy szaporodtak a panaszos levelek és a szóbeli bejelentések, hogy létrehozták a vállalatnál a panaszügyi csoportot. A csoportból hamarosan osztály lett és vásároltak egy panaszoslevél-feldolgozó automatát.

Nem sokkal később már szép panasztermelési sikereket mondhatott magáénak a panaszügyi osztály, s így főosztállyá alakult, majd a napi kétezer panaszos levél elérésekor beállították a panaszintéző igazgatót, igazgatóhelyettest, a bejelentési főosztályt, a névtelen levél főosztályt, az alpanasz főosztályt és a főpanasz főosztályt, sőt egy üzletkötőt is, aki azt tanulmányozta, hogy milyen lehetőségek vannak a magyar panaszok exportálására.

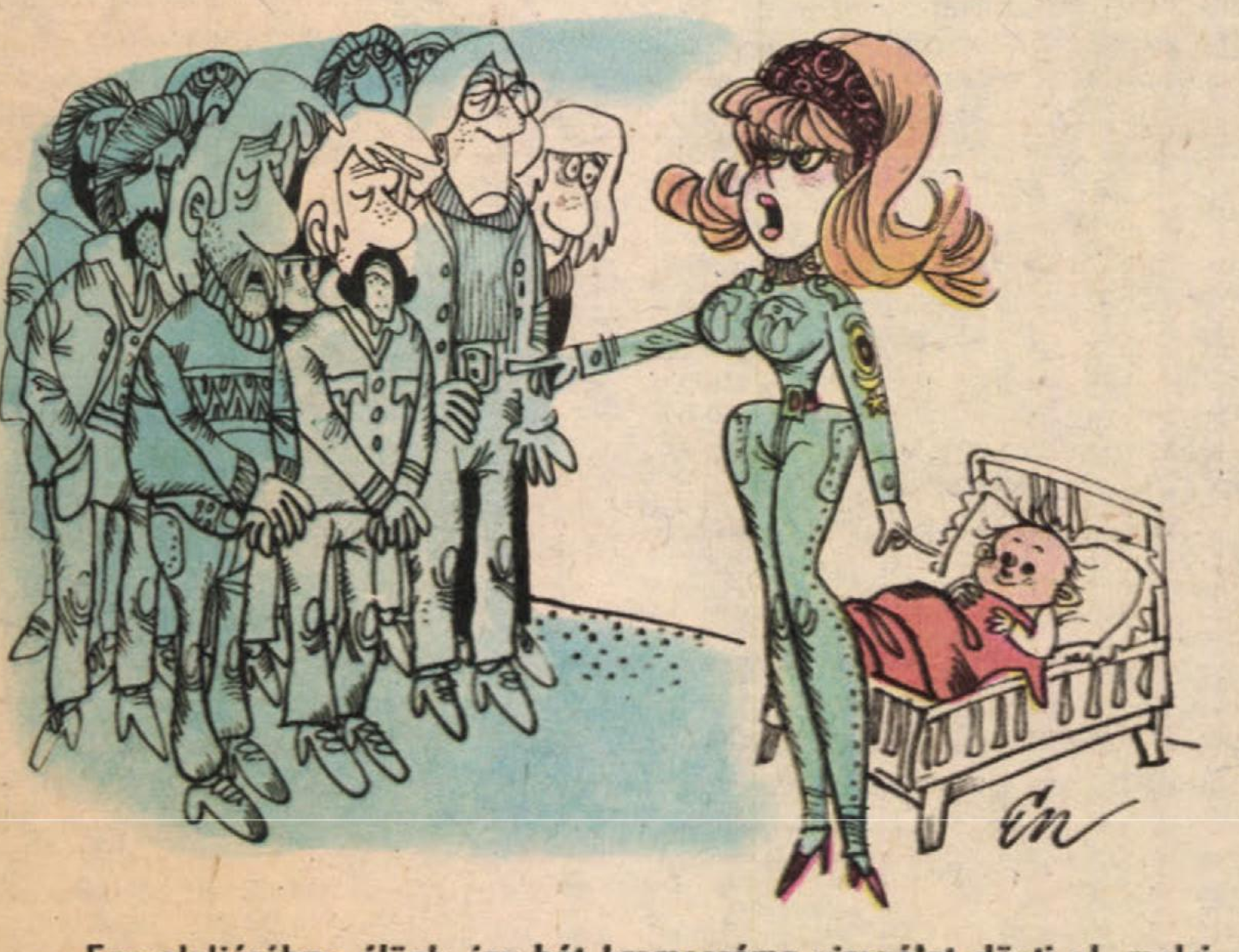
Ugyanakkor viszont megszűnt a kezelési főosztály és a kiszerelési osztály.

És akkor úgy döntöttek, hogy az Általános Kezelő Vállalat elnevezés nem fejezi ki pontosan a vállalat munkájának és a lakosság

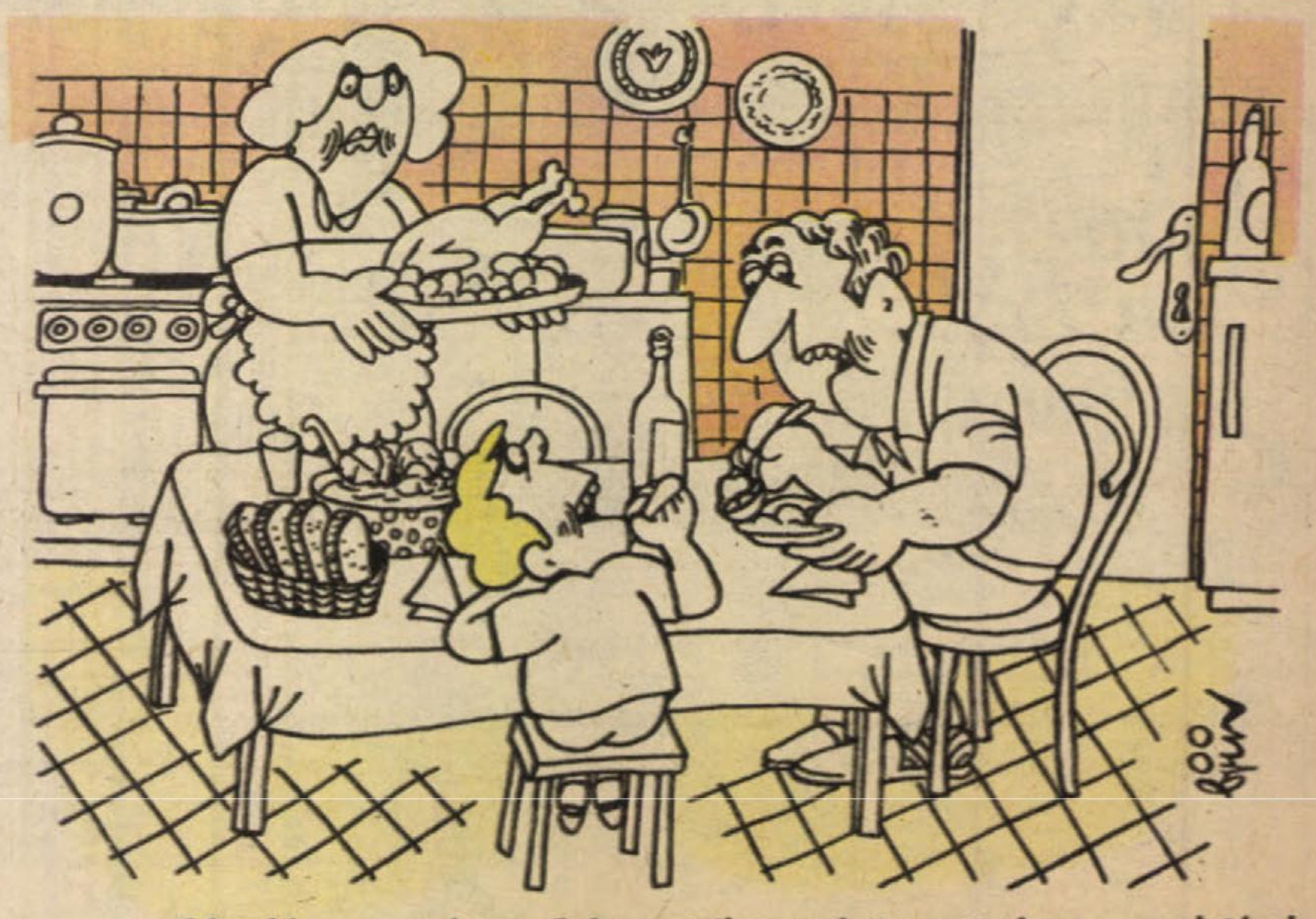

szolgálatában kifejtett tevékenységének lényegét, s ünnepélyes keretek között felvették a Panasz Kezelő Vállalat nevet.

Ebben az időben már a vállalatnál munkaviszonyban álló utolsó kőműves is

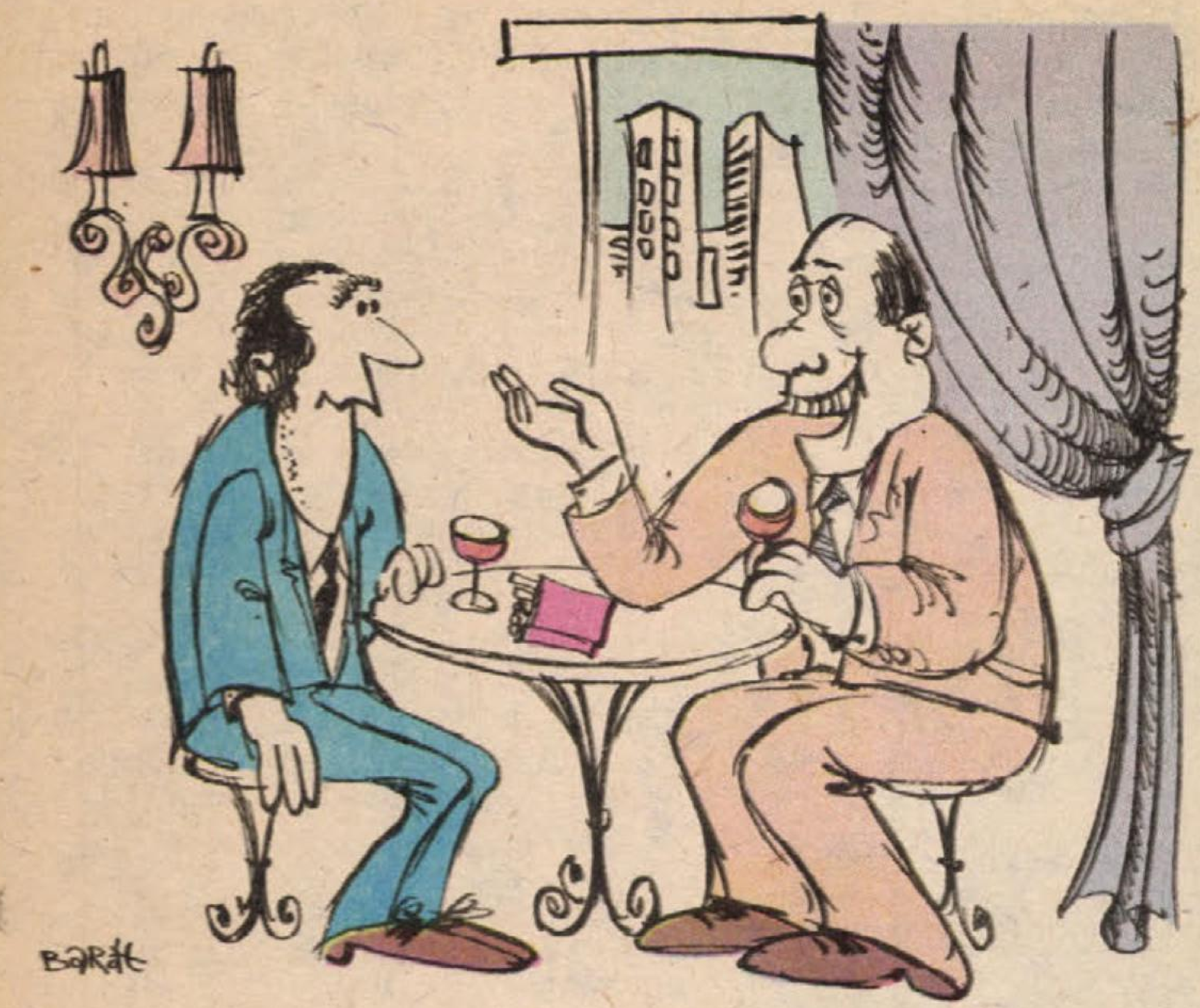

– Egy aluljáróban élünk, így hát kromoszóma vizsgálat dönti el, melyikőtök az apa...

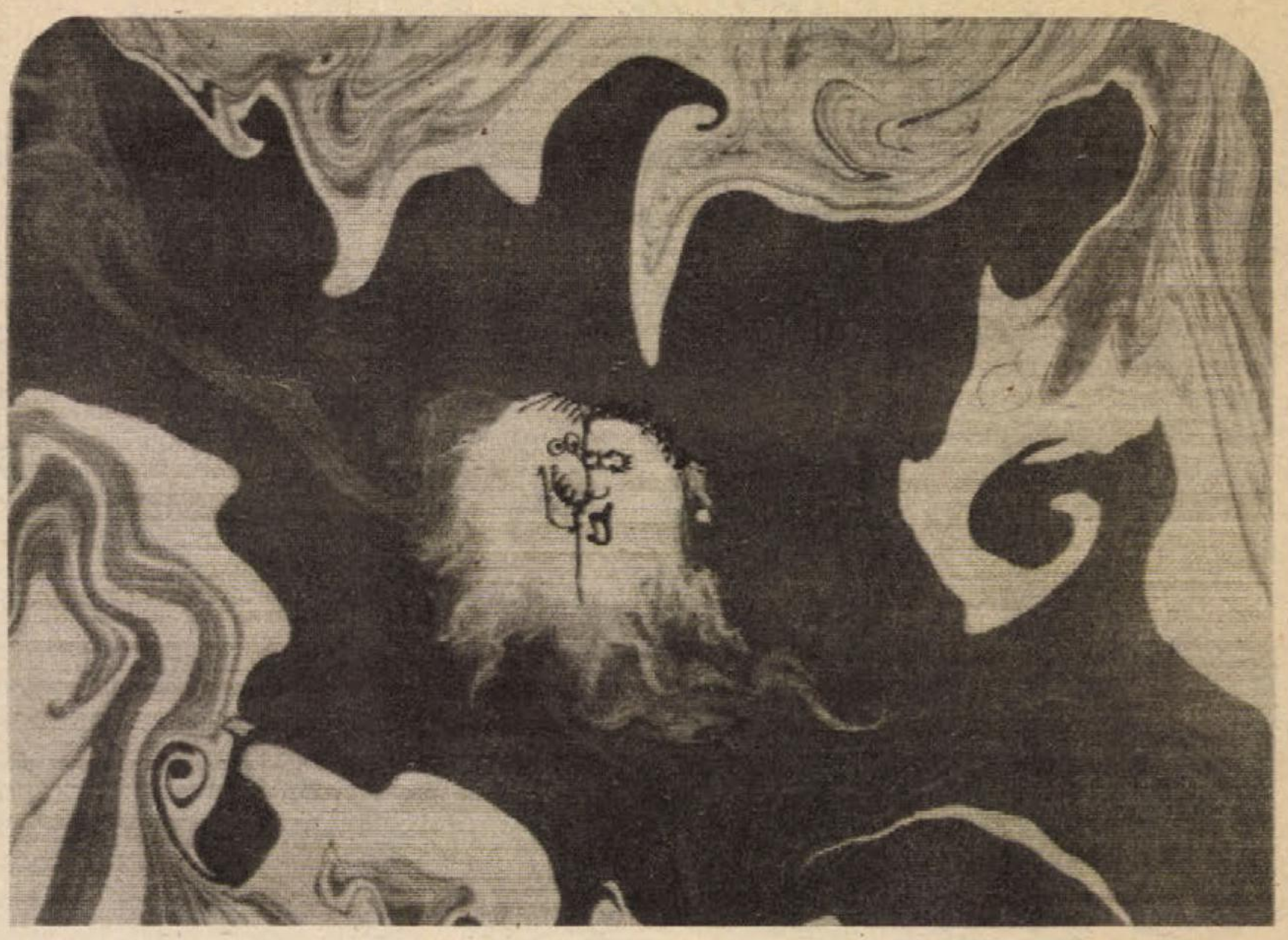

– Mondd, apu, azért eszünk most ilyen sokat, mert régen a proletárok éheztek?

MUNKASZERVEZÉS

– Maga hozza a megrendelést, én elvállalom másodállásban, és valaki megcsinálja feketén.

– És az utódaink között még egy Einstein is lehet.

VÁLLALAT

panaszokat dolgozott fel, nem pedig a téglát és a maltert. A vezetőség rövid idő alatt szervezett egy panaszkezelési tanfolyamot, ahol a villanyszerelők, vízvezeték-szerelők és a parkettások is gyorsan elsajátíthatták az akkor már naponta ötezer beérkező panaszos levél elintézésének csínját-bínját.

Persze, azért ez még nem volt minden, mert az udvarias és zökkenőmentes panaszelemzés és -megválaszolás érdekében formanyomtatványokat készítettek, amelyekre rendszeresen és időrablás nélkül beírhatták a tíz különböző típusú választ, mint például a kapacitáshiányt, a munkaerőgondot vagy a munkatorlódást.

Az egy embertől egy éven belül érkező húsz panasz után a vállalat apró figyelmességként elküldte az ismétlődő panasz bejelentőjének „Tiborc panaszát" lemezen. Száz egyforma avagy hasonló panasz bejelentése után az illető a „Panaszkönyv Kiváló Beírója" kitüntetésben részesült, s ráadásul bőrkötésben.

A dolog jelenleg úgy áll, hogy a Panasz Kezelő Vállalat épít egy új székházat magának egy tizenöt emeletes levéltárral együtt, s akkor nem lesz semmi akadálya, hogy akár napi húszharmincezer panaszos levelet is feldolgozhassanak. Szó van arról is, hogy esetleg néhány újság levelezési rovatával kooperál majd a vállalat, mivel a panaszos levél az utóbbi időben megkedvelt termék nálunk.

Bár azt is meg kell jegyezni, hogy a volt Általános Kezelő Vállalat átalakulása után már képtelen a panaszok elhárítására átképzett kollektívájával, de a tények mégiscsak őket igazolják, hiszen harmincezer panaszos levél feldolgozása komoly eredmény és más vállalatok számára is tanulságul szolgálhat.

Tormai László

ÜNNEPI SZOLGÁLAT

TRIBÜN

Terry Bradshaw, a Wolverhampton Wanderers kapusa két tizenegyest kivédett a Tottenham elleni mérkőzés első félidejében. Aztán megsérült és le kellett mennie a pályáról. A mérkőzés szünetében John Barnwell, a Wolverhampton menedzsere a következőkkel buzdította fiait:

— Ide hallgassanak, most már bőséges mentségük van a vereségre. Szóval a második félidőt nyugodtan végigtámadhatjuk.

* * *

Kevin Keegan, az SV Hamburg angol származású csillaga, jóképű legény, s ezt a csapat hölgyszurkolói is észrevették már. Keegan nemrég baráti körben így panaszkodott:

— Ez rémes. Valahányszor egy csinos nőbe botlok — vagy ő házas, vagy én.

* * *

Greg Sorrentino, ifjú nehézsúlyú profiökölöző nagyon hasonlít a nyugati revüszínpad új táncos csillagára, John Travoltára. Közelgő mérkőzésük előtt a következőket üzente ellenfelének, John L. Gardnernak:

— Mondjátok meg neki, hogy lábmunkám is erősen emlékeztet Travoltáéra . . .

Aztán hozzátette, most már csak a barátai számára:

— Ettől azt várom, hogy egész este csak a lábaimat nézze. És akkor nem látja, honnét jönnek a pofonok.

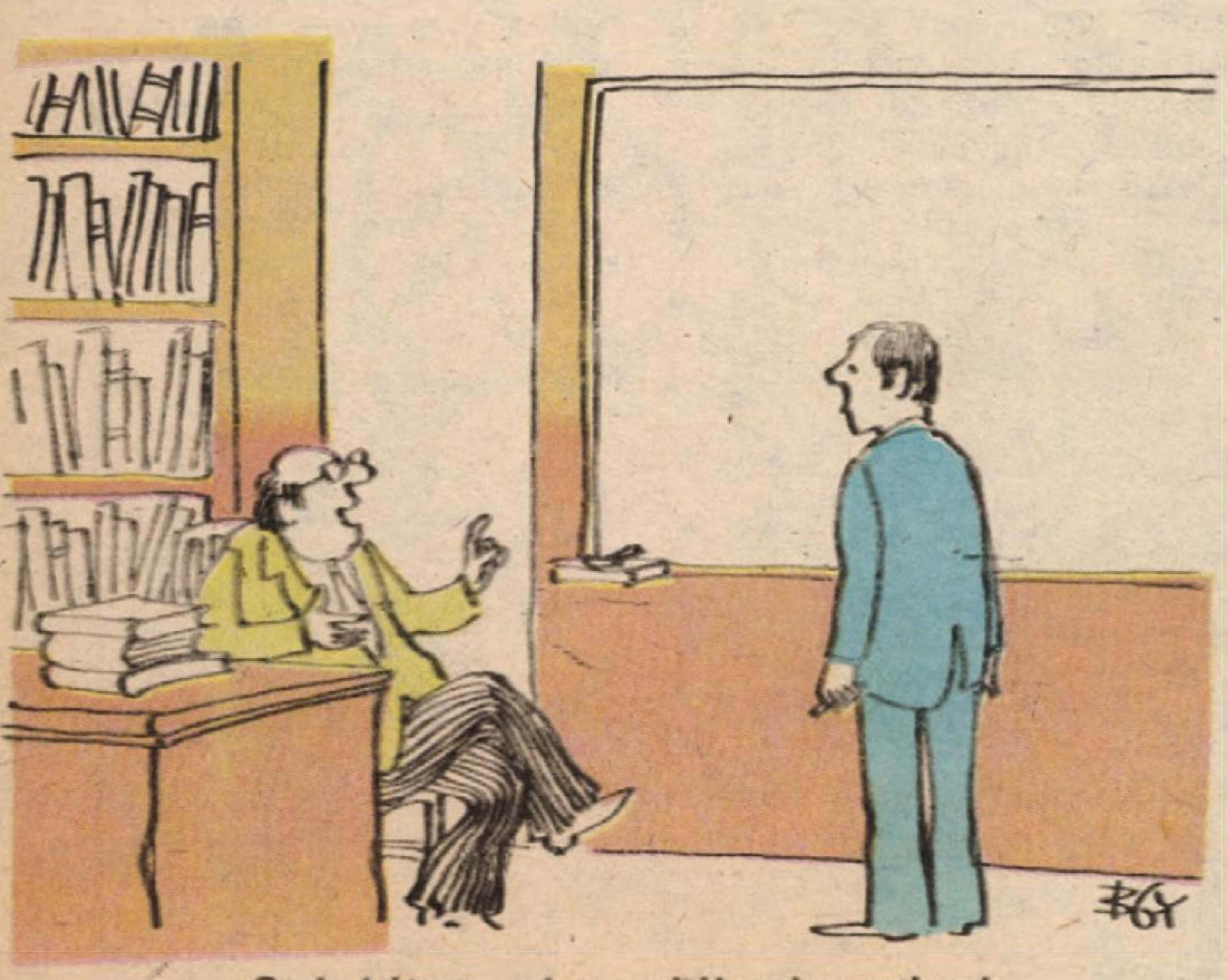
* * *

Szigorú menedzser mérkőzés előtt az öltözőben.

— Ha gólt érünk el, egy-két puszi nem a világ. De az isten szerelmére, azt ne lássam, hogy utána kéz a kézben jöttök vissza a középkezdéshez.

(p. p.)

VIZSGA

– Csak bátran, mint a diákparlamentben!

– Most már csak egy autót kellene vennünk.

KÖTEKEDVE

— Nem — mondtam magamban, amikor „A kötekedő" című tv-sorozat műsorvezetője közölte, hogy a legutóbbi kötekedő, egy szerelő szakmunkás, már nincs a helyén, áthelyezték, és a fizetéséből levettek ötszáz forintot, és hogy ezek után ő — mármint a műsorvezető — szeretettel várja a további jelentkezőket. — Nem, én ezt nem hagyom annyiban! Fölbiztatják a népet, hogy bátran mondja el, mi a panasza, aki beugrik, annak világgá kürtölik a nevét, interjút is csinálnak vele, hogy az arcát, a hangját is jól meg lehessen jegyezni, nehogy sajnálatos félreértés következtében másnak a gigáját kapják el a műsor után a háttérben meghúzódó, a bajokért felelős valakik. Valakik, mondom, mert azokat nem nevezik meg, azokat nem invitálják a képernyőre, azok ismeretlenek maradnak. Nagyon sportszerű játék, éljen, aki kitalálta!

No de most jövök én a fúróval! Azaz — a lámpával. A forrasztólámpával. Amelyről a fent említett szaktárs elmesélte, hogy vadonatúj állapotban is tökéletesen használhatatlan, félreviszi a lángot, időnként robban, ilyet kapnak ők, hiába reklamálnak.

Először az érdekelt művezetőt nyomoztam ki, elkezdtem lökdösni a képernyő felé, de ő fölháborodva tépte ki magát a kezemből.

— Hagyjon engem békében, van nekem bajom elég! Tehetek én arról, hogy benzinlámpa helyett a központi raktár ilyen bombákat ad ki?!

Mentem a raktároshoz, az sem volt hajlandó velem jönni, belégeket lobogtatott.

— Tessék! Én csak olyan forrasztólámpákat adhatok ki, amilyeneket az anyagbeszerzés anyagbeszerez.

Gyerünk az anyagbeszerzőhöz.

— Még hogy én lennék a hibás?! Hát én gyártom azokat az átkozott micsodákat?! Hozom, amit kapok.

Indulás a Forrasztólámpagyárba.

— Mosom kezeimet — jelentette ki a Forrasztólámpagyár. —

Tessék a Lámpimpexnél érdeklődni, ő vette meg a licencét a pigmeusoktól, ő mondta, hogy ilyet csináljanak.

A Lámpimpex csak széttárta a két karját.

— Dokumentumokkal igazolhatom, hogy engem a Forrasztási Minisztérium utasított, hogy a pigmeus licencet vegyem meg, mert nagyon fontos, hogy javítsuk velük a diplomáciai kapcsolatokat...

Hát így irányítottak mind feljebb és feljebb, végül egy hosszú, hófehér szakállú öregúr elé kerültem, előadtam, hogy milyen ügyben járok, ő jóságosan de kissé zavartan ingatta meg a fejét.

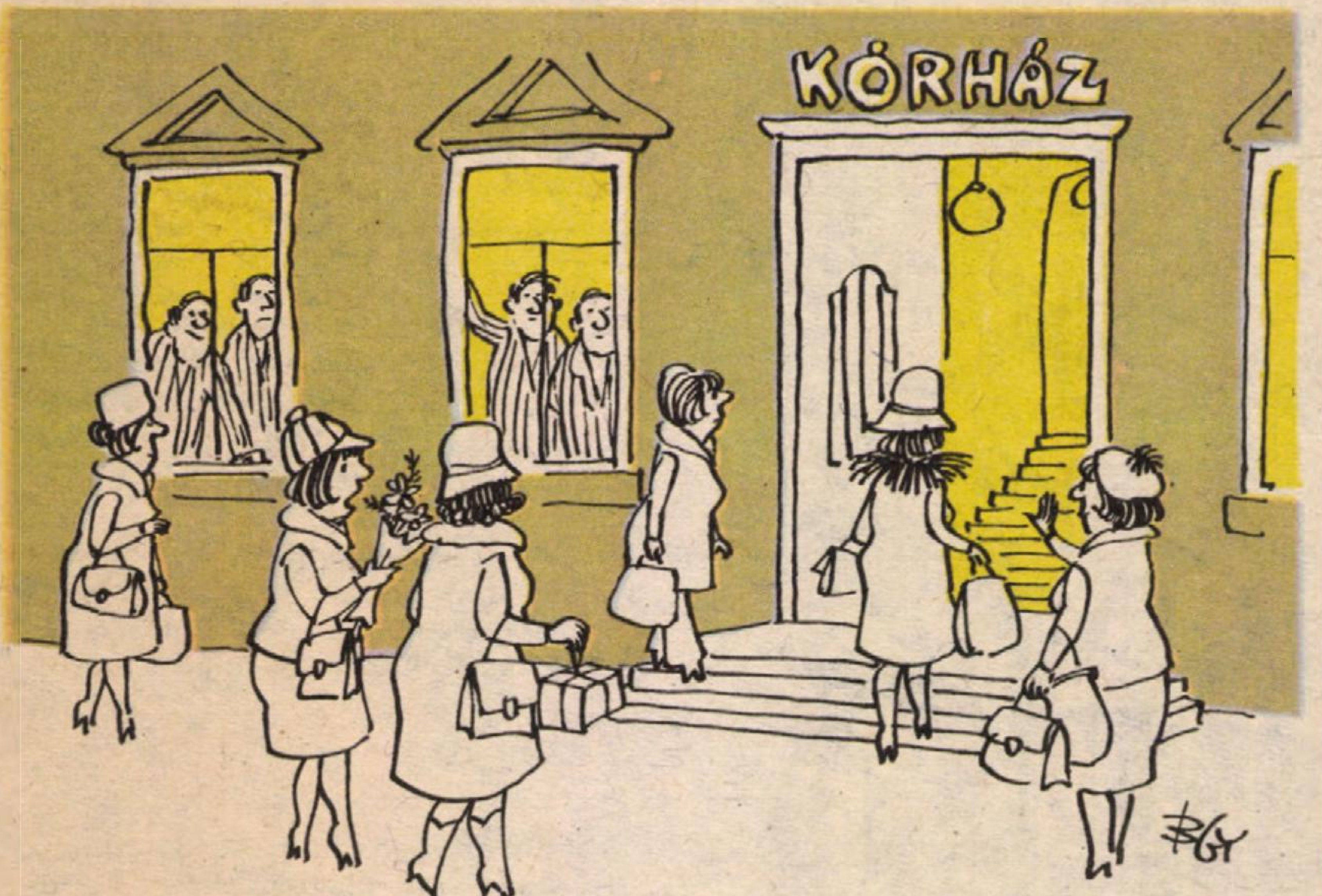
— Nézd, fiam — felelte —, én úgy-ahogy megteremtettem hat nap alatt a világot, azóta is csináltam egyet és mást, de ebben a forrasztólámpaügyben... Egyébként általában is, nálatok megtalálni a felelőst, az meghaladja az én képességeimet. Vigasztaljon az a tudat, hogy előbb-utóbb magamhoz rendelem mindazokat, akik a hibát elkövették, és azokat is, akik a panaszost meghurcolták...

Némi tűnődés után folytatta:

— Lehet, hogy személy szerint ugyanazokról van szó? Tudja az egek ura... Mit is beszélek, az sem tudja...

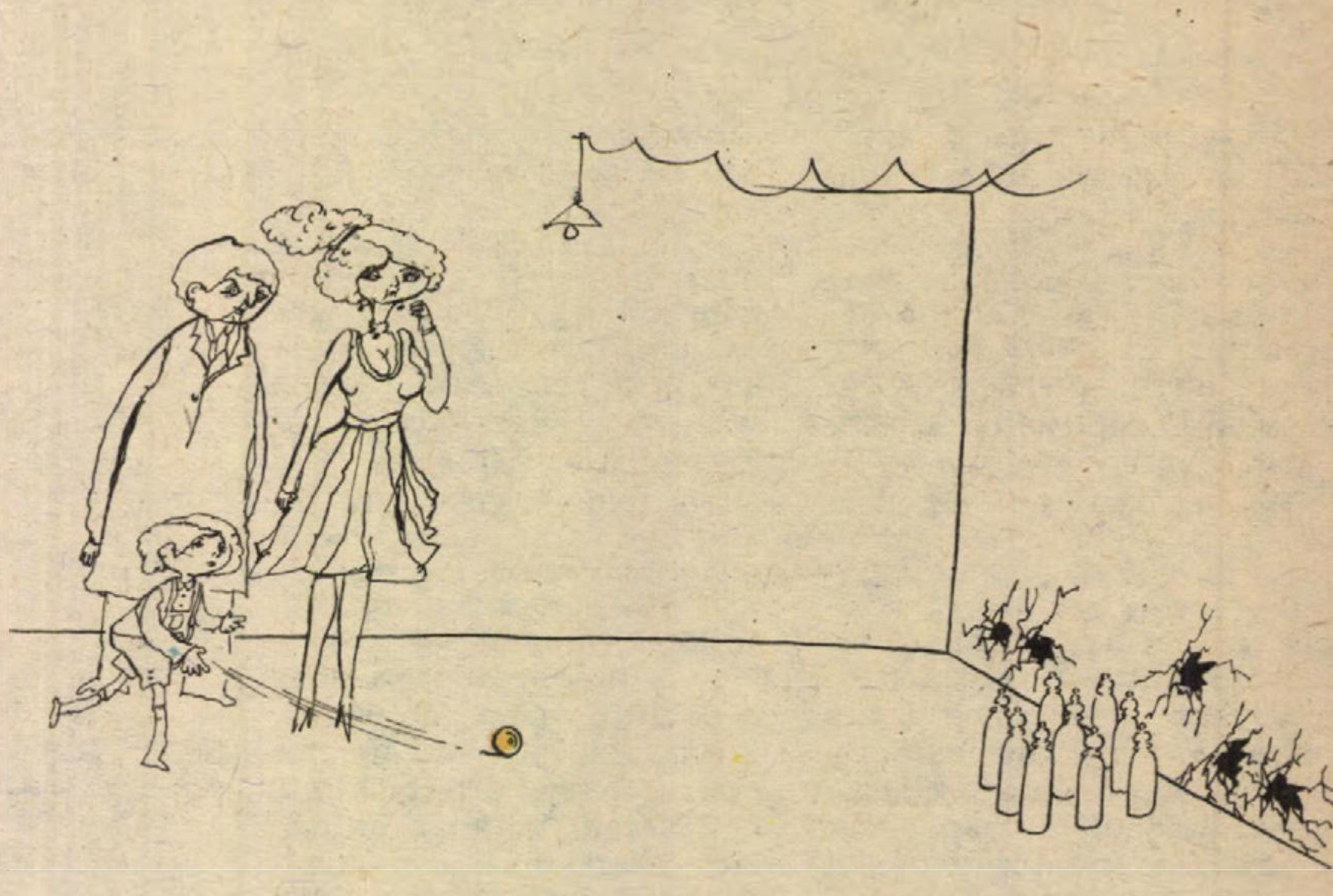
Kürti András

LÁTOGATÓK

– Ne is folytasd! Szintén lakás, bútor, kocsi, tudományos fokozat, idegösszeroppanás, infarktus?

SZOBAKUGLI

SZILÁNKOK

GONOSZ EMBER

Ha nem tud rosszat mondani valakiről, inkább nem szól semmit.

ELEGANCIA

— Csináltattam egy elegáns nagyestélyit, de miután a férjem soha nem visz el színházba, akkor veszem fel, ha moziba megyek.

GYŰJTŐ

— Kérek egy tegnapi újságot. Gyűjtöm a régiségeket.

SZÜLŐ

— Kisfiam, az igaz, hogy az elmúlt ötven évben nem kerestelek fel, de azért mindig jó anyád voltam...

DON JUAN

Már a más feleségeit is unja.

SZÜLŐI INTELEM

— Fiacskám, mindig védd meg a nálad erősebbet.

REGÉNYES TÖRTÉNET

Árpádot tanúnak kérték fel, de végül is neki mondott igent a menyasszony.

A SZOKÁS HATALMA

— Minden reggel hatkor felkelek, elkészítem a reggelit a gyerekeknek, aztán még visszafekszem egy kicsit lustálkodni.

— A gyerekek hányra mennek munkába?

— Nem tudom. Tavaly óta Buenos Airesben élnek.

NEHÉZ TERMÉSZET

X. a Magányosok Klubjába nem ismerkedni, hanem összeveszni jár.

RÉGI BÉRHÁZ

Közismert tény, hogy az őskorban épült bérházunk, a Külső Gázszag utca 117/c., már régóta omladozik. Amikor két esztendővel ezelőtt azonnali tatarozást kértem az illetékes szervektől, Pernahajder Dezső részlegvezető titokzatos mosollyal közölte, hogy magasabb művészi szempontok miatt egyelőre nem tud eleget tenni a lakók reklamációjának. Elárulta, hogy most készül a „Szerelem a rozoga házban" című magyar film forgatókönyve. Egész Budapesten a mi házunkat találták legalkalmasabbnak a helyszíni felvételekre.

Sajnos, a forgatókönyvek lassan készülnek. Időközben a hátsó lépcső második emeleti része levándorolt az első emeletre, a háztetőn keresztül pedig vígan zuhog be az eső a harmadik emeleti lakásokba. A film rendezője boldogan dörzsölte a kezét, mondván, hogy egyre pompásabb lesz a helyszín a felvételek számára.

A napokban megjelent az udvaron a film operatőre is, Mladonácz Herbert, aki elégedett mosollyal készített próbafelvételeket a falakból kihullott téglákról és a tusolónak használható lyukas ereszcsatornáról. A film csinos főszereplőnője, Nyíradonyi Fifi, a nagy szerelmi jelenetet is elpróbálta Galagonya Lászlóval, a tinédzserek kedvenc filmamorózójával. A ház udvarán szenvedélyes csókban forrtak össze, miközben romantikusan hulldogált rájuk a malter.

Házunk lakói ismét kétségbeesetten kérték a tatarozást az illetékesektől, de Pernahajder Dezső azzal küldte haza a lakóküldöttséget, hogy majd büszkék lesznek rá, ha a film a Fülöp-szigeti fesztiválon az „Arany Naspolya" díjat megnyeri.

Tegnap végre el is kezdték a felvételeket. Az új körülmények folytán csupán a film címe változott: „Szerelem a romok felett."

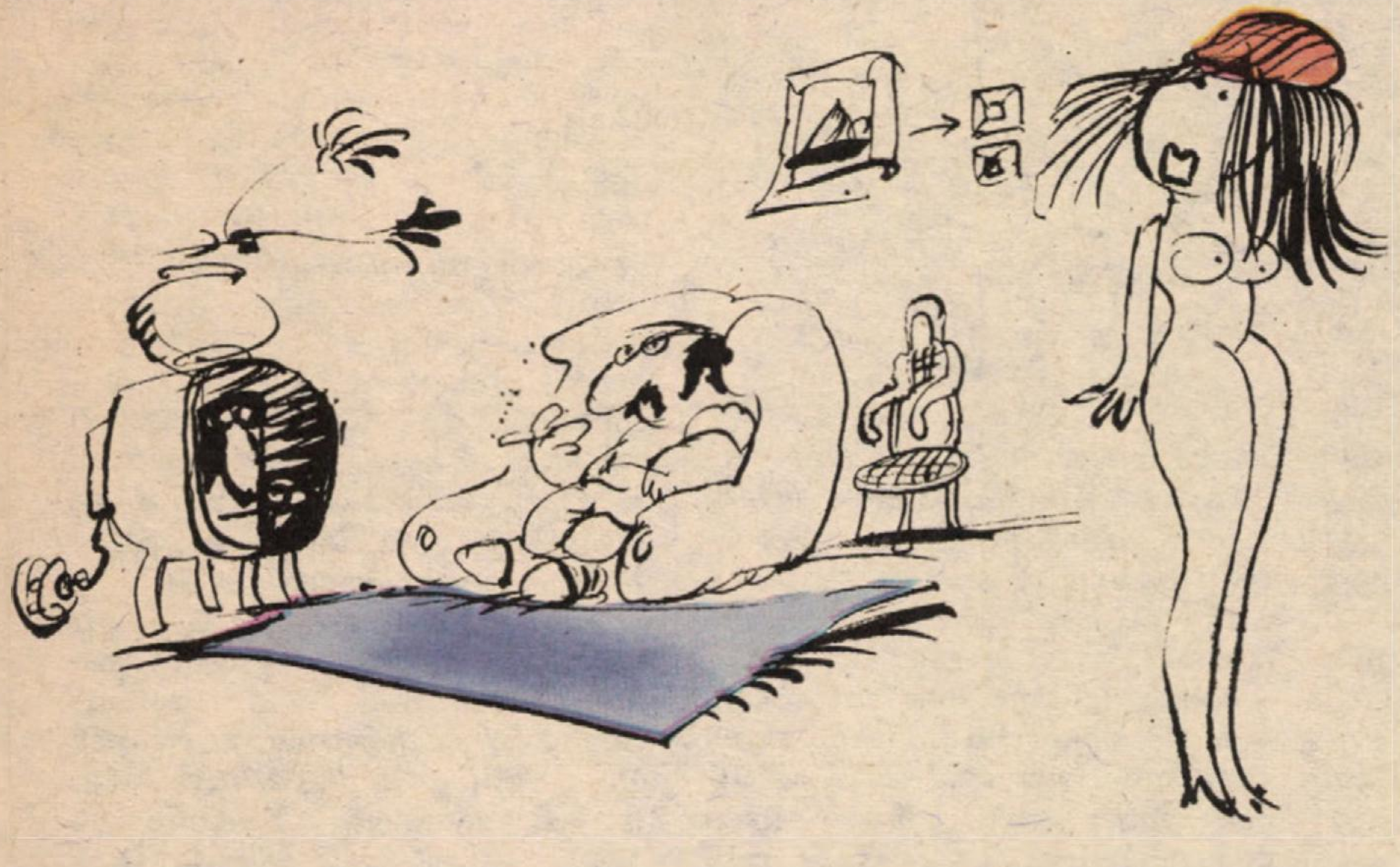
Galambos Szilveszter

SAJDIK FERENC:

AKTOK ÉS FÉLAKTOK

– Elsüllyedek a szégyentől! Másik nő is lesz a bulin?

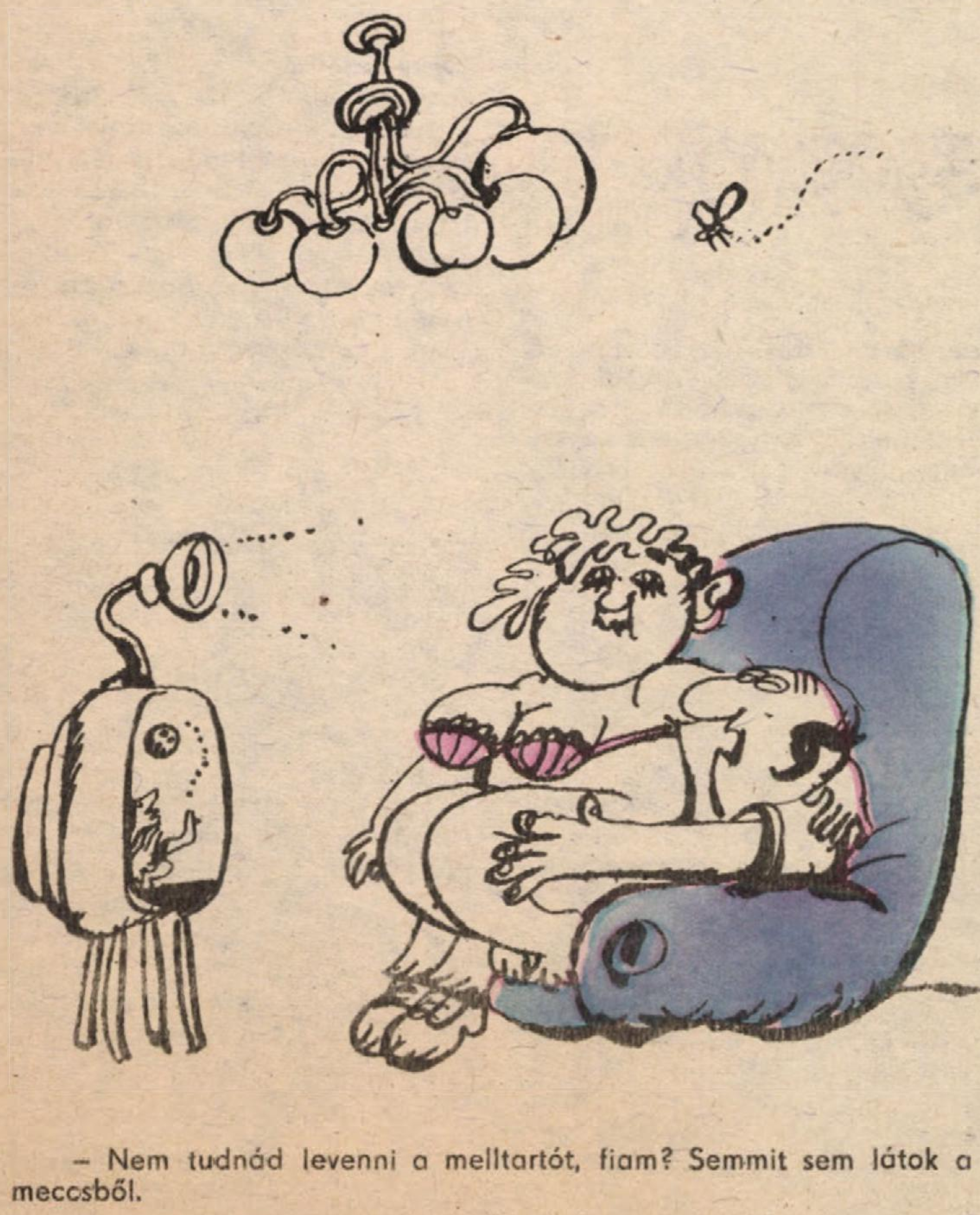
– Nem érdemes neked öltözködnöm, semmi új holmit nem veszel észre rajtam!

– Desdemona, öltözz fel! Így képtelen vagyok téged megfojtani . . .

ÁRFOLYAM

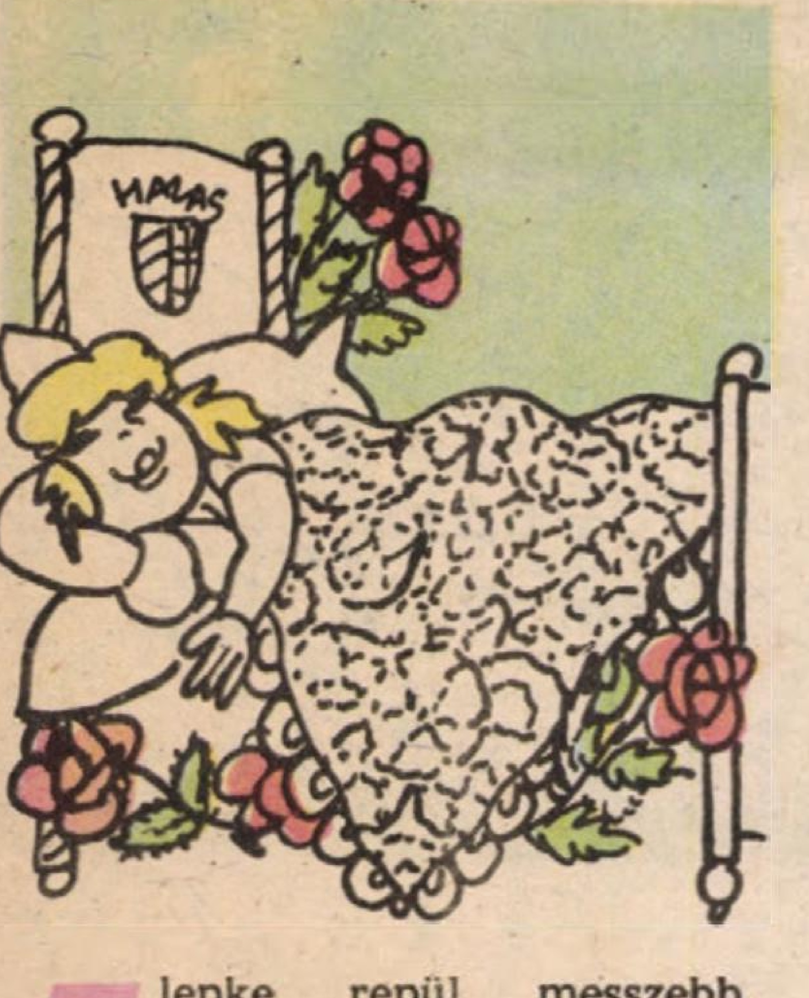

– Nem tudnád levenni a melltartót, fiam? Semmit sem látok a meccsből.

CSIPKÉK ÉS CSIRKÉK

(KUSZA SOROK KISKUNHALASRÓL)

A lepke repül messzebb, vagy a liba? A páva becsesebb, vagy a pulyka?

Ne tessék elhamarkodni a választ. Lepkét, pávát mondtam volna én is, még a minap is, ám közben jártam Kiskunhalason...

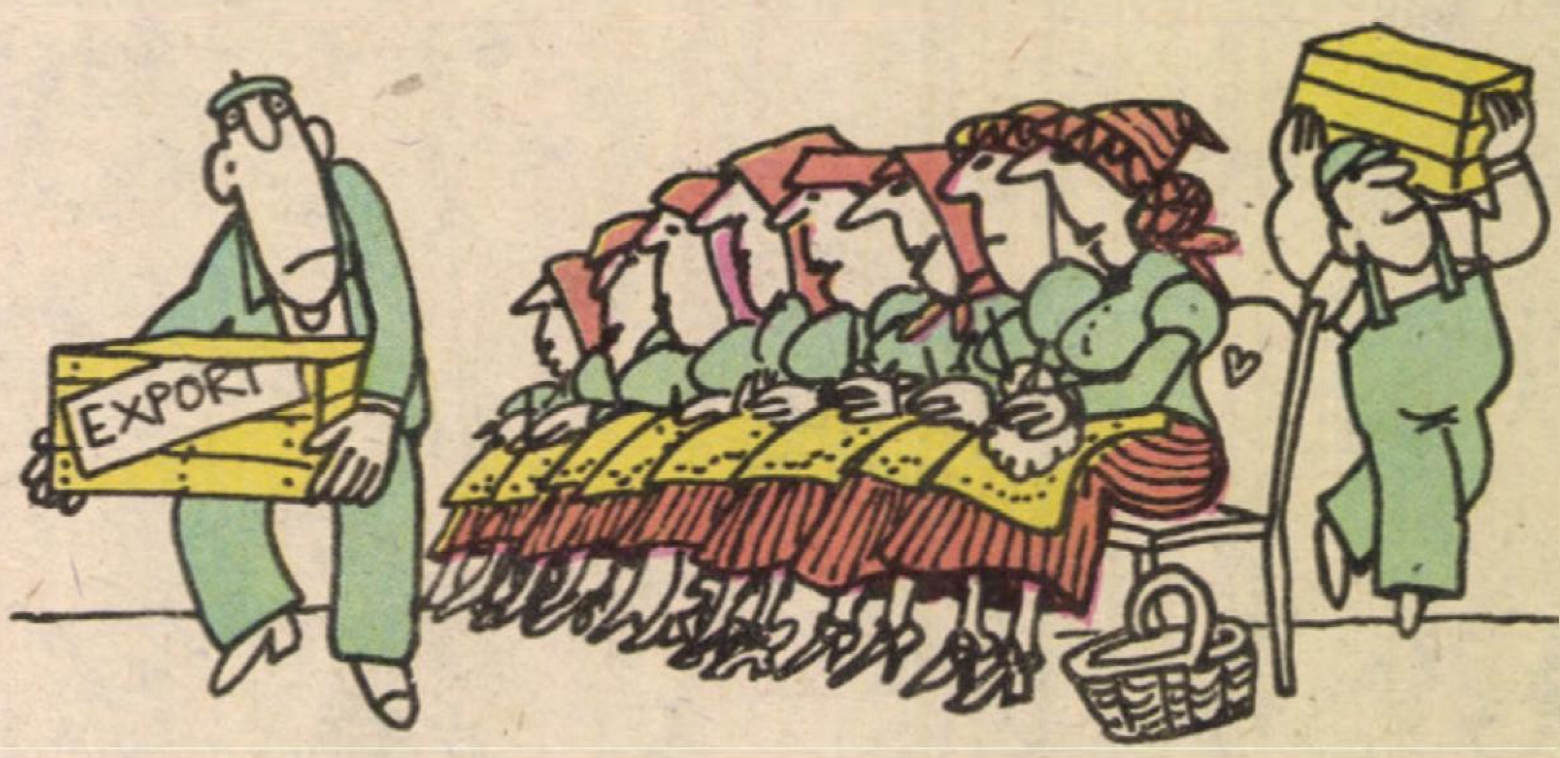
Azt mondod: Halas — azt mondom: csipke...

Halas hírét csipkéje vitte túl a város és az ország határain. Párizsban, 1937-ben, a halasi csipke megelőzte a brüsszelit, övé lett a Grand Prix. A halasi Csipkeházban azt tudakoltam: milyen messzire repül a csipkébe varrott hattyú, páva, lepke? Hová, milyen távoli országokba exportáljuk Halas híres kincsét? Lehűtött a válasz: sehova.

Előtte a baromfifeldolgozó üzemben jártam. Ott azzal büszkélkedtek, hogy termékeik 80 százaléka külföldre kerül. A galamb Olaszországba, Svájcba repül, a libamáj az Óperencián túlra, a hűtött csirke is elkalandozik Japánig, Kuwaitig. Halas nevét bontott csirkék celofánzacskójáról betűzgetve kezdi megismerni a világ. (Lehet, hogy egyszer átfestik majd a város címerét, és a három keresztbe rakott hal helyébe három keresztbe rakott csirkecombot tesznek?)

A csipke — költészet; a libacomb — vaskos realitás. Tudjuk, hogy korunk a vaskos realitásokhoz vonzódik inkább. Ezért nincs talán csipkeexportunk?

A költészet háttérbe szorulásának adott esetben nagyon is prózai okai vannak. Azért nincs exportunk, mert egyetlen komoly megrendelést sem tudnának teljesíteni. Pedig győznék cérnával. Markovits Mária, a halasi csipke hírének megteremtője, a 14-es világháborúban annyi cérnát megvásárolt, hogy máig kitartott, sőt még további 30—40 évre elegendő lenne, ha közben az Újpesti Cérnagyár nem produkált volna minden eddiginél vékonyabb, finomabb cérnát a számukra. Cérnával, mondom, győznék. Szemmel nem győzik és háttal. A halasi nem vert csipke, hanem varrott, apró öltések millióiból áll össze, egy tenyérnyi terítőcske sok száz munkaóra gyümölcse.

A világon is aligha van kisebb szövetkezet: 25 asszony és lány varrja, varrogatja a táncospárokat, a hattyúkat, a lepkéket. Kódexmásoló apácákéhoz hasonló a munkájuk és a türelmük. Bár a csipke grammja az aranynál értékesebb, évi termelésük értéke 360 000 forint mindössze. (A baromfifeldolgozóban sok millió forintot beleznek ki évente a csirkékből.)

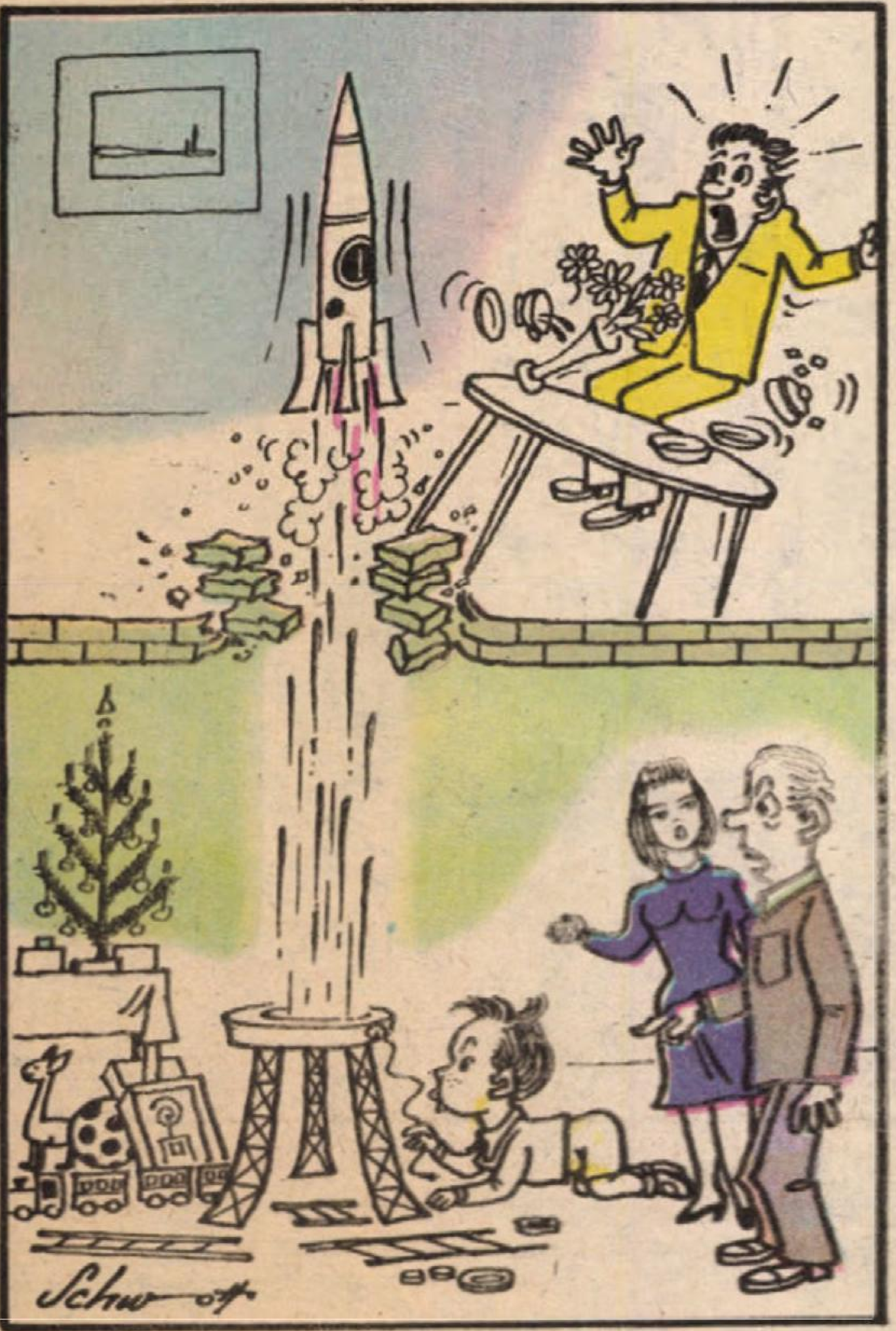
Akkor lehetne tehát exportképes a csipke, ha százak, ezrek öltögetnék, varrogatnák. De kinek volna kedve, szíve ilyen gyönyörűséges, ámde szinte rabszolgai munkára ösztönözni lányát vagy húgát? Bele kell hát törődnünk, hogy a halasi csipke nem ébred fel Csipkerózsika-álmából. Tudomásul kell vennünk, hogy Halasról messzebb repül a liba, mint a csipke-pillangó.

Bár ami a repülést illeti... Hallottam éppen a panaszt, hogy három hónapba is beletelik olykor, amíg hűtővagonban eljut a csirke Kuwaitba. Nem volna egyszerűbb akkor, ha lábon terelgetnék odáig, végig Délkelet-Európán? Annyi idő alatt gyalog is odaérnének. Gőgös gunarak mennének a menet élén, totyogós kacsák a nyomukban, leghátul a csipogó csirkék. Csinos pásztorlánykák terelgetnék a szárnyashadat, s hogy ne unatkozzanak az úton, kézimunkáznának közben. Esetleg éppen csipkét varrnának... Akkor az olajsejk is jól lakna és Halas híre is megmaradna...

Azt mondod: csirke — azt mondom: Bábolna. Vagy Orosháza, Kecskemét. Vagy sorolhatnék még számos magyar várost. De ha csipkét mondsz, arra még is azt mondom: Kiskunhalas. Mert a dicsőség mégsem kilóra megy...

Radványi Barna

– Jobb lett volna más játékot venni Pistikének.

SZÓSZÖCSKÉK

Néhány éve történt. Nyugatnémet íróval ülök egy budapesti vendéglőben, előttünk az asztalon egy üveg kadar. Az írókolléga rápillant a palack címkéjére, s azt kérdi:

— Jól látok? Kádár? Önök bort neveztek el a vezetőjükről?

— Bizony — feleltem halálkomoly képpel. — De a példát önök németek szolgáltatták nekünk.

A kolléga elhűlve meredt rám: — Mi?!

— Úgy ám. A *Brandt*weinnel.

*

Ha már ennél a témánál vagyunk: közismert tény, hogy nagy költőnk, Balassi Bálint nem vetette meg a jóféle bort. Azt azonban nem tudtuk, hogy vallásos elmélkedéseit részegen írta. Most aztán erre is fényt derít a személyével foglalkozó, mostanában megjelent könyv, melyben ezt olvassuk:

„Ez a vallásos elmélkedés lett Balassi *legsikerebb* munkája."

Látom, deheroizálunk.

*

Még egy pohár-ügy; igaz, ezúttal nem borról esik szó. Hallom, hogy az egyik fővárosi óvodában a kicsik nem kapnak az ebédhez vizet. Ok: a konyhai mosogatóasszonyok szerint túl sok poharat kellene különben elmosni.

Ha ez a főpohárnoki terror nem csupán egyetlen óvodánkat jellemezné, azt kellene hinnem, hogy legfőbb kincsünk: a mosogatóasszony. Mely esetben nem gyermekévre kellene készülődnünk, hanem mosogatóasszony-évre. Nyilván föl is lendülne szépen ifjúsági és mosogatóasszony-irodalmunk. A mosogatóasszonyokhoz jönne a Télapó, neveletlen mosogatóasszonyainkat vinnénk cirkuszba, őket járatnánk óvodába.

És nekik nem adnánk ott inni.

*

Ami stagnál, az romlik.

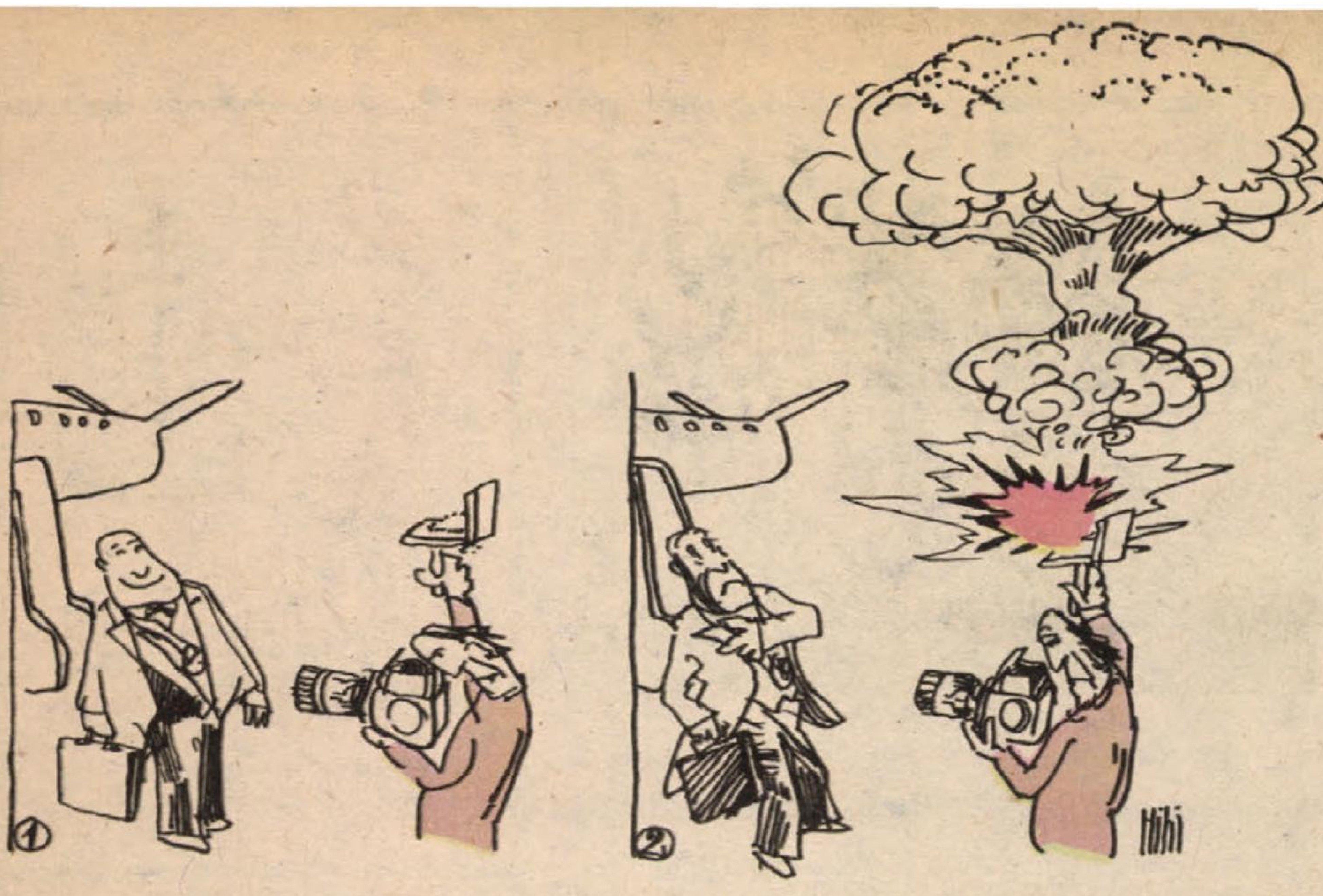
*

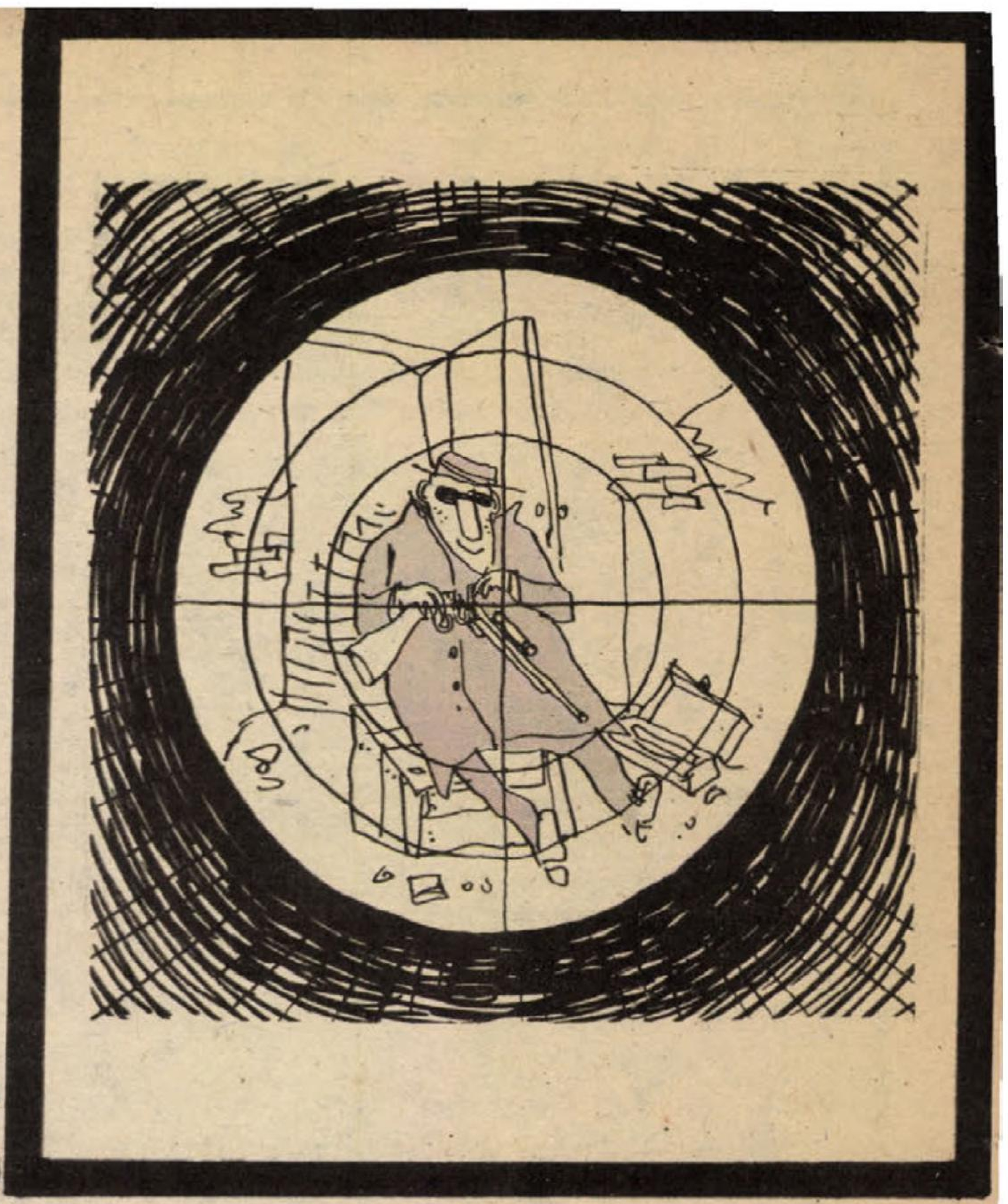
Ismeretlen halott meghökkentő személyleírását olvasom egy rendőrségi felhívásban:

„Bal alsó karjának belső felszínén 7 cm átmérőjű kör alakú forradás, továbbá vakbélműtéti heg, jobb térde belső oldalán műtéti heg látható."

Kár az illető személyazonosságát tovább kutatni. Szerintem az az egyén, akinek a vakbelét a bal alsó karjából operálták ki, csakis a ligeti csodapók lehet.

Timár György

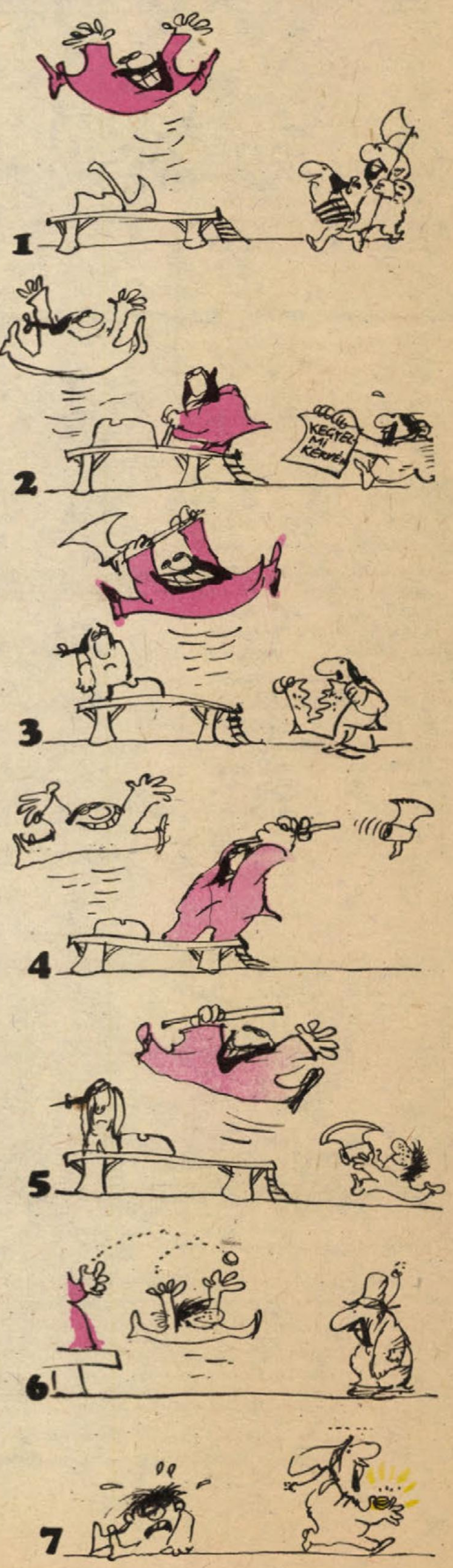
NE NEVESS KORÁN

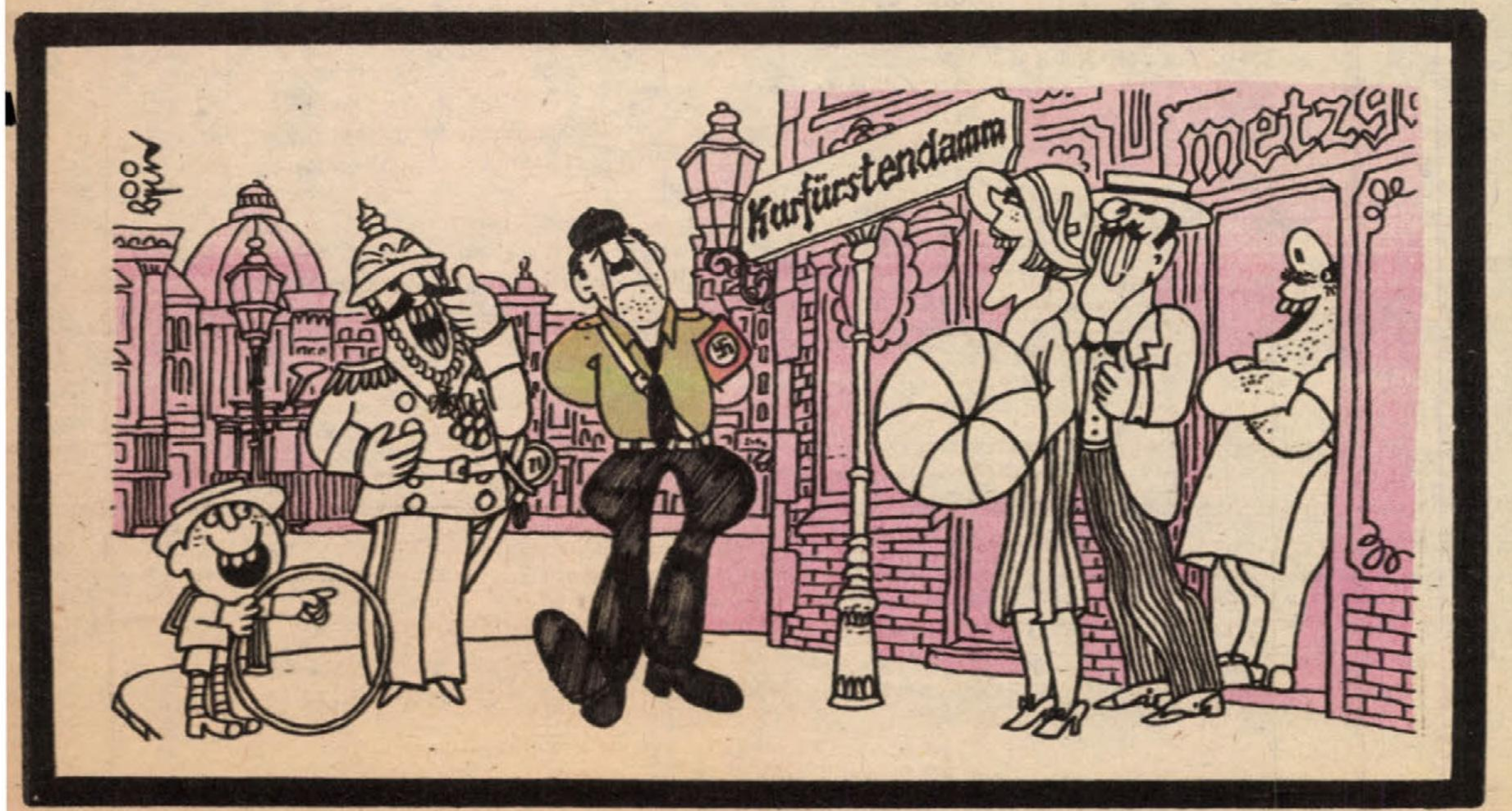
HEGEDŰS
VÁRNAI
BRENNER
FÜLÖP
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI
SAJDIK

IMPORT HUMOR

BIRKA-FIRKA

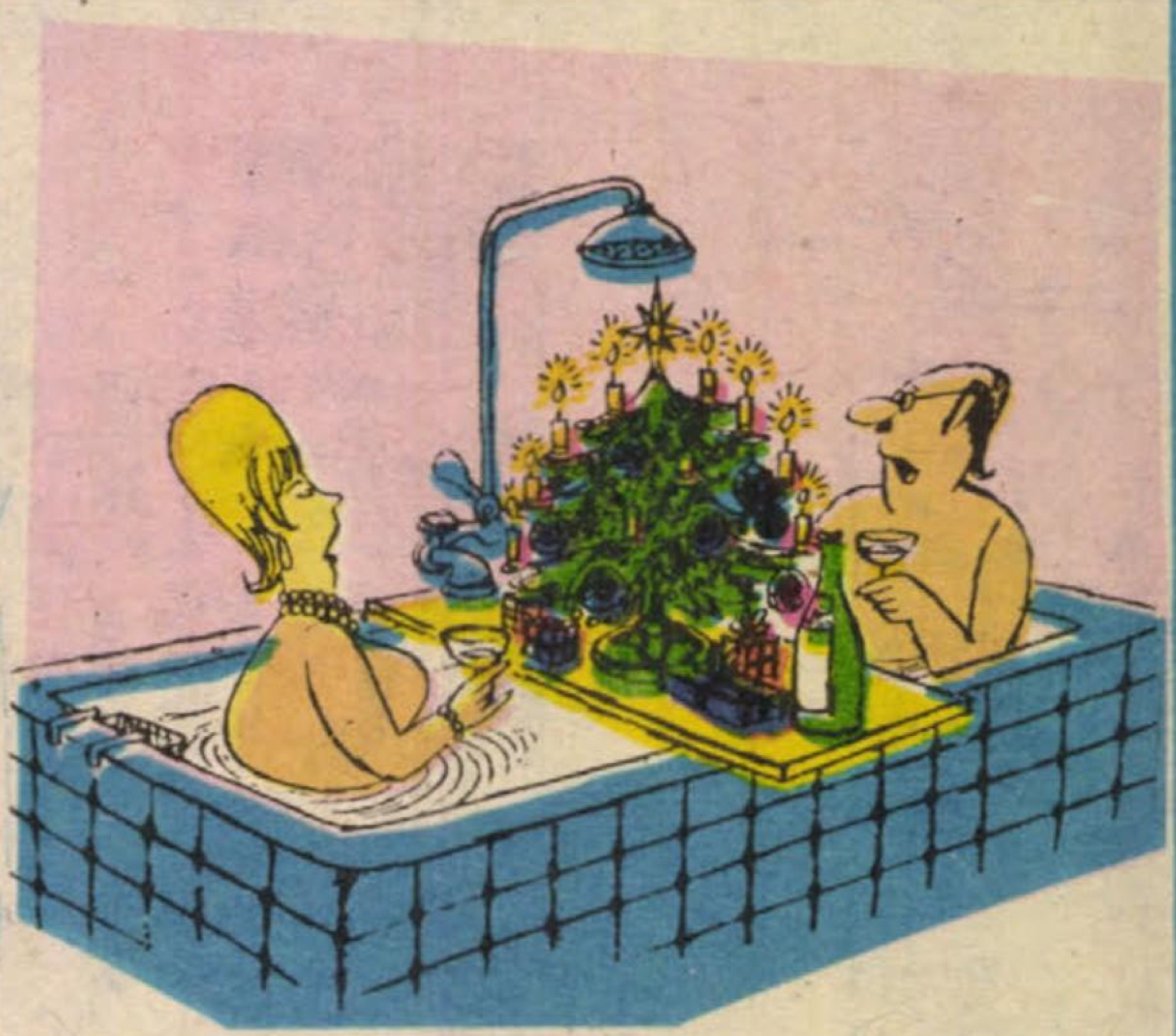

– Elég jó formája van, Ottó?
– De mennyire, szívem!

– Szeret... nem szeret... szívből... színből...

– Azért ennyire mégse kellene félnünk a karácsonyfatűztől, drágám!

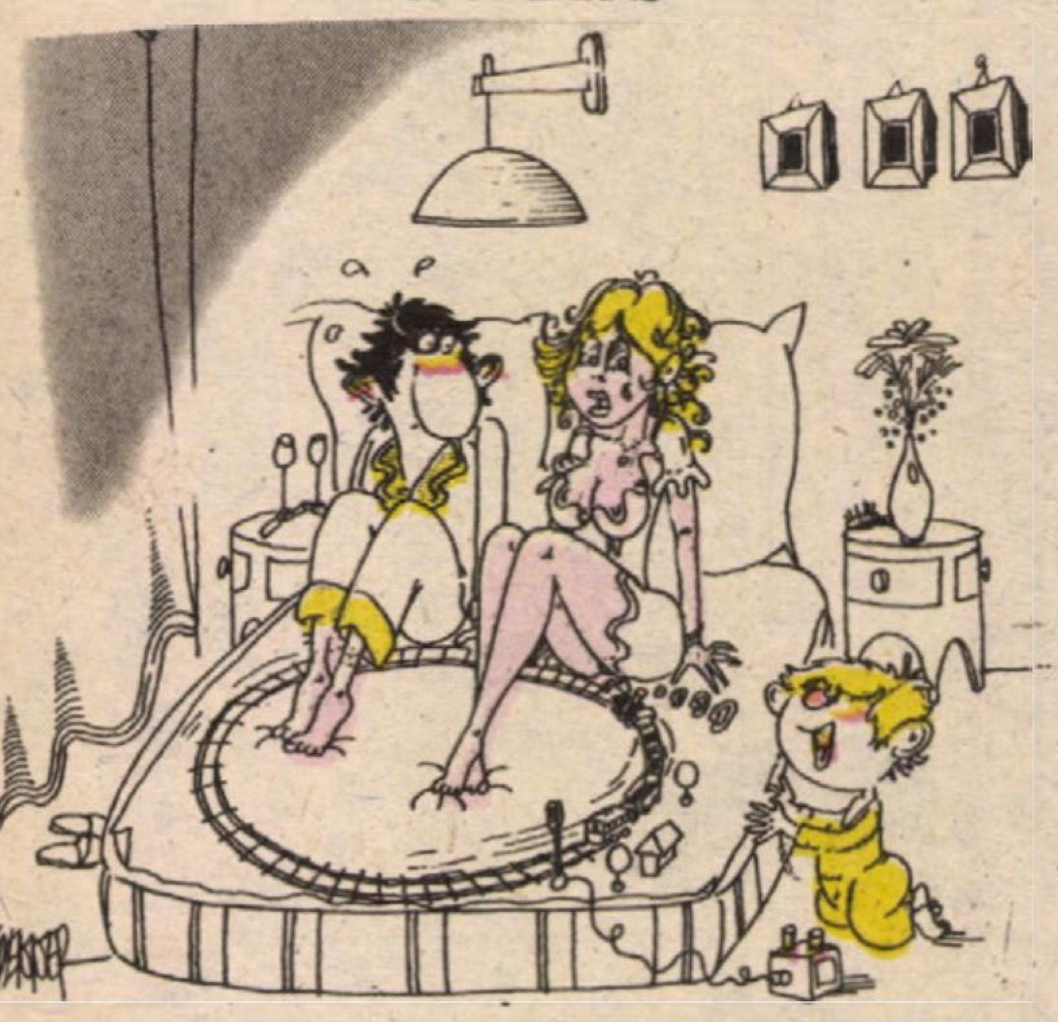

– Hansi, nem láttad valahol a nagymamát?

— A múlt éjszaka a szomszédok borzasztó nagy lármát csaptak. Hangosan kiabáltak, és folyton átkopogtak a falon.
— De hát miért nem szólt rájuk?
— Engem cseppet sem zavartak. Ugyanis a zongoránál ültem és csendesen skáláztam magamnak...

KICSI A LAKÁS

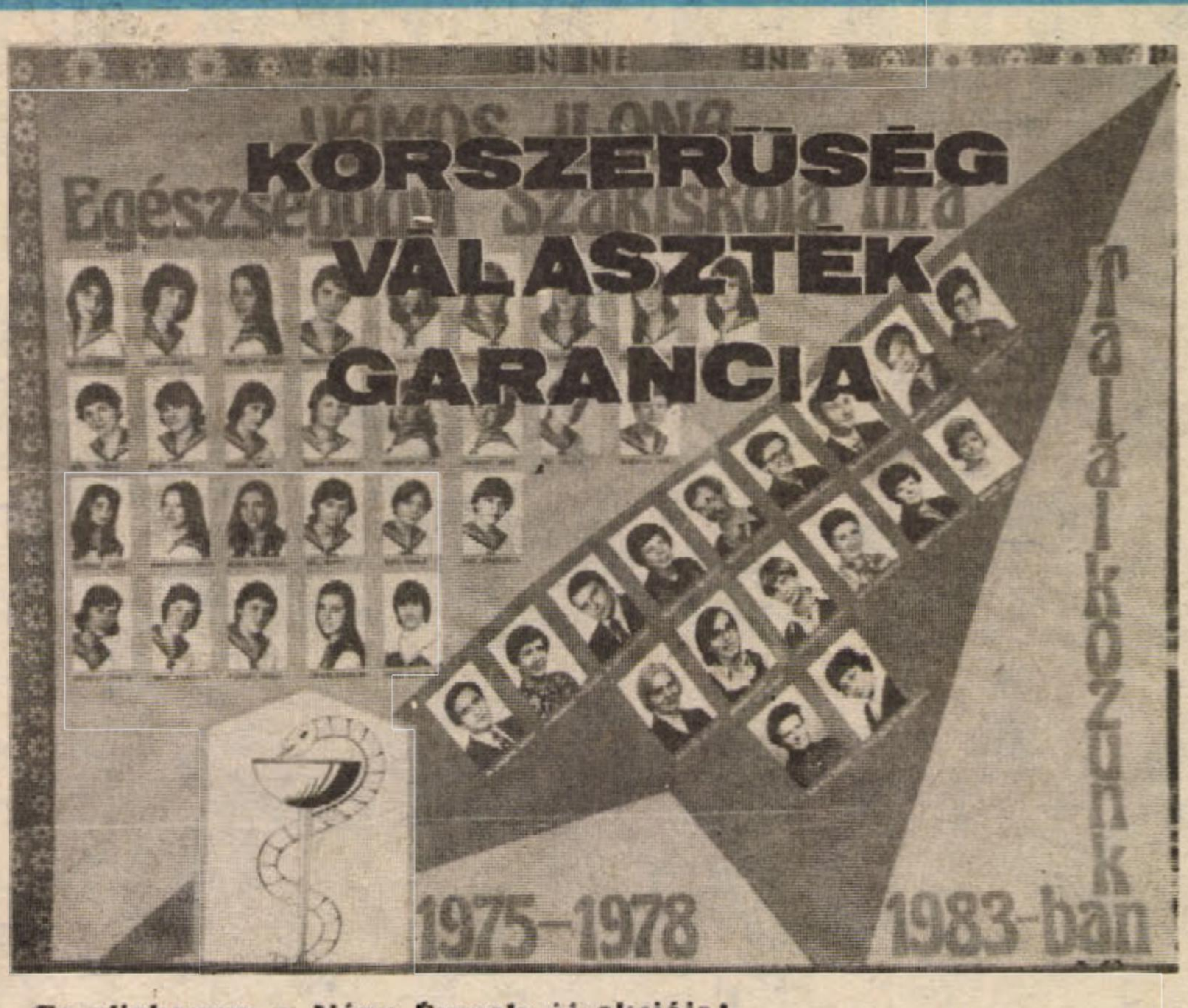

– Nem tud máshol vonatozni a gyerek...

– Öregem, szívesen megkínálnálak egy kis cseresznyepálinkával, de elfelejtettem, hogy melyik dosszié mögé dugtam.

TÜCSÖK és BOGÁR

Ez alighanem a Négy Évszak új akciója!

(Egy belvárosi kirakatban figyelt fel rá Gáti György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Hát még ha nem lenne tilos a behajtás!

(Budapesten fotózta dr. Palotai Ferenc, pécsi olvasónk)

135 emelet — lángokban. Színes amerikai film 50 %-kal felemelt dupla helyárka!
Kísérőműsor: Magyar híradó. 14 éven aluliaknak nem ajánlott!

Legalább ne becéznék!

(A füzesabonyi moziműsorban fedezte fel Nagy Zsolt)

— A gengszter mulasztása. A pénztár kiürítését követelte egy arcát ábrázoló gengszter Ausztráliában, egy benzinkútnál késő este. A kútkezelő lé-

Ez az őrült betörés közben csinált magáról önarcképet!

(A Nógrád c. lapban lelte Mátrai Tibor, lengyeltóti olvasónk)

— Kábelbeázás. Négyszázezer telefon némult el Kispesten, mert hétfőn

Ez világcsúcs! Tehát aznap Kispesten egy lakosra négy néma telefon is jutott!

(A Népszavából nyírta Hegedűs Gyula)

Asszongyák

hogy kaméleonként változtatja színét egy Japánban gyártott új anyag.

Ez nagyon érdekes, csak nem értem pontosan, minek kell egy anyagnak a színét változtatnia, hiszen az anyag nem ember, bár beszélnek jó emberanyagról és rossz emberanyagról, de ez mást jelent, az anyagnak nincs főnöke és nincs beosztottja, akik előtt más-más színben kellene mutatkoznia, az anyag (a legfinomabb és a legkevésbé finom egyaránt) abban a kellemes — és számomra irigyelt — helyzetben van, hogy nem kell, ahogy Pesten mondják, színváltoztatással strapálnia magát, ha egyik szobából a másikba lép, nem kell édes halványrózsaszínt mutatnia, amikor zöld a méregtől, nem kell azt mutatnia, hogy belekékül a munkába, amikor Hófehérke ártatlan, hófehér arcocskájával szendereg az íróasztalánál, nem kell szivárványszínű mosolyt öltenie, amely alatt az irigységtől sárgán gratulál a kollégája prémiumához, amely az övénél nagyobbra sikerült, noha kisebbre kellett volna sikerülnie, az anyagnak nem kell vérvörös szenvedélyt mutatnia, ha közeledik egy nőhöz (tisztességtelen szándékkal), hiszen nem is az anyag közeledik a nőhöz, hanem a nő közeledik az anyaghoz, és nem kell habfehér, hótiszta színt mutatnia, ha áltisztességes szándékkal közeledik a nőhöz, szóval szerintem nincs sok gyakorlati értelme a színváltó anyagnak.

Legfeljebb abban az esetben jó, ha hirtelen fehérre változik egy anyag, amikor valakit a kollégái teljesen befeketítettek a főnöke előtt.

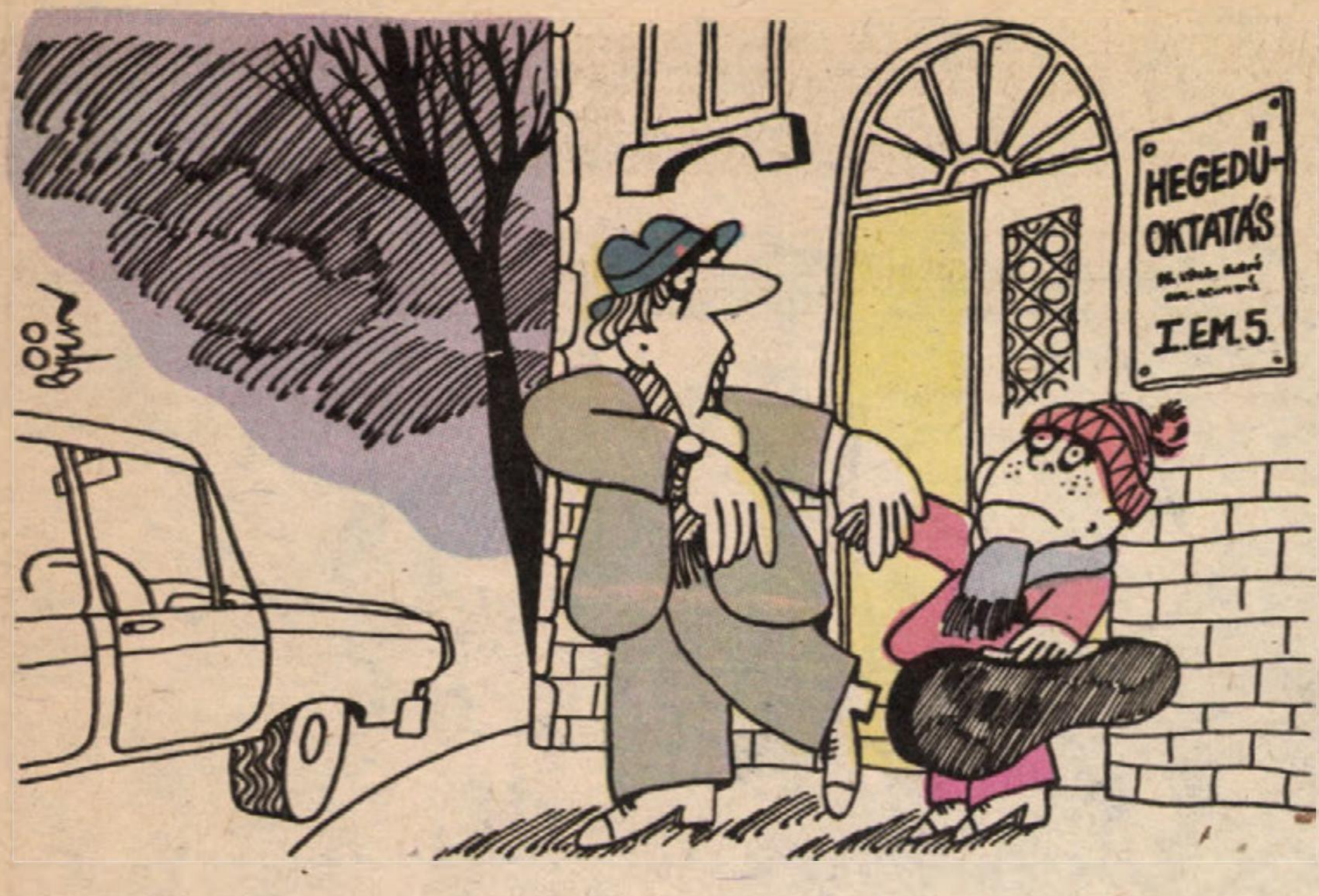
(gergely)

RÁFIZETÉSES VÁLLALAT

– Szörnyű, hogy a diri már megint a saját fényképével jutalmaz mindenkit!

ÖN IS TUDJA, MIT MOND A JÓZAN ÉSZ?
NEM DOHÁNYZOM, NEM KÁRTYÁZOM ÉS KIZÁRÓLAG GYÜMÖLCSLEVET ISZOM!
SIÓ
GYÜMÖLCSLEVEK
A TERMÉSZET AJÁNDÉKA!
Traubisoda
TÖRV. VÉDVE
ELÁRULOM A HOSSZÚ ÉLET TITKÁT...
DEBRECENI ÁG.
Róna
PASZTÖRÖZÖTT
ÜDÍTŐ ITALOK
A CSALÁDBAN MARAD!
A KOCSIM SZUPERT, ÉN NARANCSLEVET FOGYASZTOK...
SUPER
OLYMPOS
JUICE-OK
KOCCINTSUNK A JÖVŐ ÉVI SPORTSIKEREINKRE!
FC
BALATONBOGLÁRI SZŐLŐLÉ
Móri szörp-család
Forgalmazza az
ÁGKER KFT
AZ ÁLLAMI GAZDASÁGOK TERMÉKEI

– Mit piszmogsz folyton, fiam? Már régen az angoltanárnőnél kellene lenned!

HALÁLOS SZERELEM

– Gyere! Haljunk meg együtt...

MINDENKI KARÁCSONYFÁJA

Egy szerelmespár bemegy a vendéglőbe vacsorázni. Leülnek az asztalhoz, és a szó szoros értelmében majd felfalják egymást a szemükkel.

— Te olyan édes vagy — súgja a fiú —, rögtön megeszlek...

— Én is téged...

Az odaérkező pincér köhint egyet és megkérdi:

— És milyen itallal?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-51 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre

Index: 25 504
ISSN 0134–0611

PAUL VALÉRY

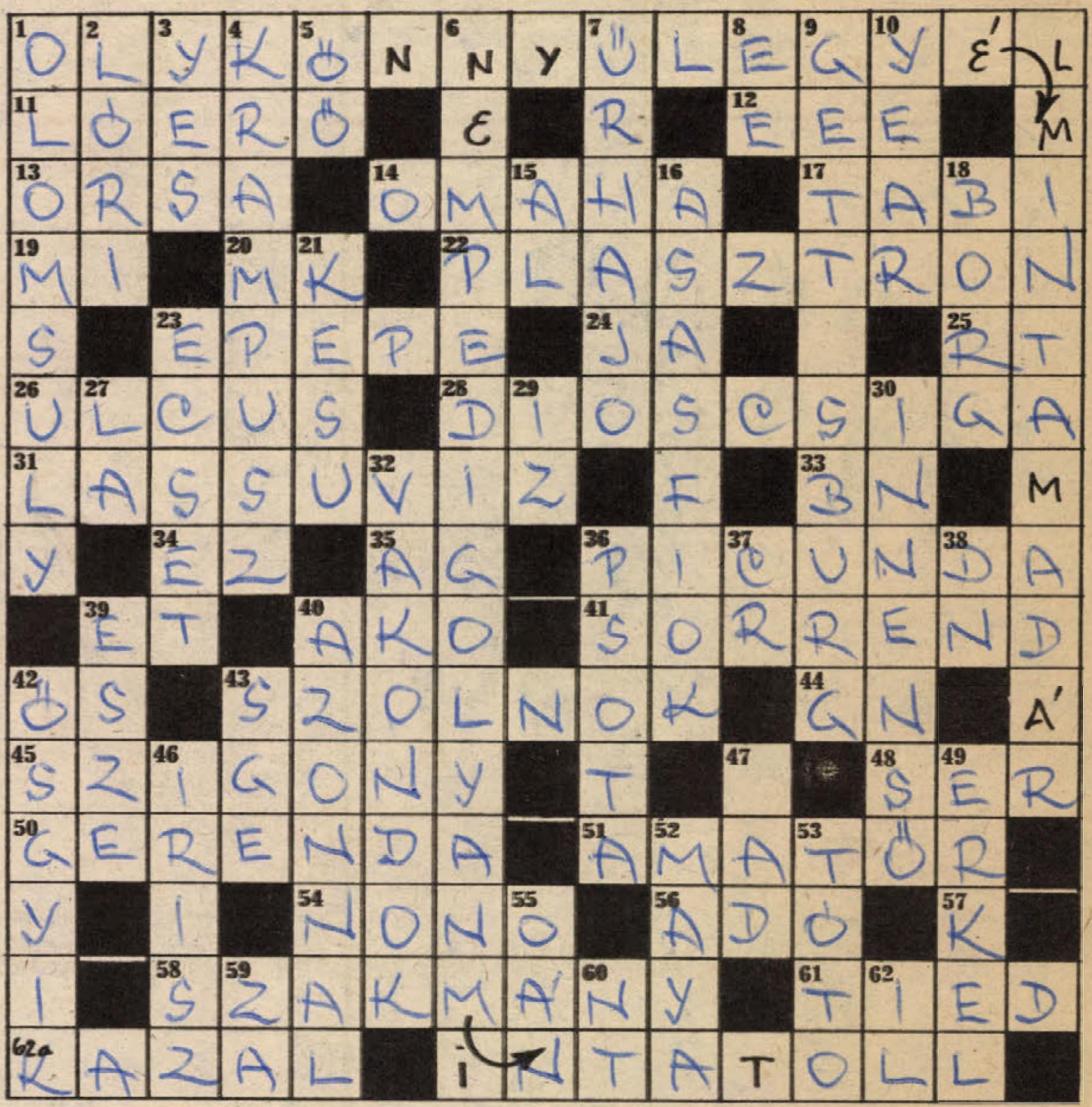
francia költő (1871—1945) elsősorban költőtársainak ajánlja figyelmébe, de mások is megszívlelhetik azt az aforizmát, mely rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 6. soraiban található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb december 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

11. A mechanikai teljesítmény mértékegysége
12. Azonos betűk
13. Város a Szovjetunióban
14. Város az USA Nebraska államában
17. Járás Somogy megyében
19. Személyes névmás
20. A Szent Péter esernyője írójának monogramja
22. A vívó mellvédője
23. Karinthy Ferenc kisregényének címe
24. Német igen
25. Részvénytársaság
26. A gyomorfekély orvosi neve
28. Egy sütemény neve
31. Partot mos
33. B. N.
34. Mutatószó
35. Az ezüst jele
36. Híres üdülőhely a Szovjetunióban
39. És — latinul
40. Régi űrmérték
41. Alapja lehet az ábécé, a fontosság, az időbeliség
42. Például az ükapa
43. Magyar város
44. G. N.
45. Bálnavadászok eszköze
48. Alkoholos ital
50. Négyélűre faragott szálfa
51. Kedvtelésből sportol
54. Szelíd figyelmeztetés
56. Állami jövedelem
58. Az akkordmunka régies neve
61. Nem az enyém
62a. Népszerű komikus színészünk

FÜGGŐLEGES

1. Kategória a súlyemelősportban
2. Papagáj gyakori neve
3. Angol igen
4. Ördögalak virgáccsal
5. Azonos betűk
7. A lehető legmodernebb közlekedési eszköz
8. Mint a 12 vízsz.
9. Város az USA-ban, a polgárháború legnagyobb csatájának színhelye
10. Év — angolul
15. Az alumínium jele
16. Rostand drámájának címe (hőse: Napóleon fia)
18. A világ egyik legjobb teniszezője
21. Importált rágcsálnivaló
23. Egy képzőművész munkaeszköze
27. Olasz névelő
29. Étel jellemzője
30. Nem a túlsó
32. Rovarevő emlős
36. A Madách Színház művésznője
37. A króm vegyjele
38. D. N.
39. Rákóczi vezére volt
40. Most rögtön
42. Százmillió évekkel ezelőtt élt hüllő
43. S. G. E.
46. Növény (nőszirom)
47. Sereg
49. Nagy zeneszerzőnk
52. Fényes Szabolcs nagysikerű operettje
53. Össznépi szerencsejáték
55. O. Á. N.
59. Z. A.
60. Nóta egynemű betűi
62. Olasz névelő

GYEREKSZÁJ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Milyen viccesen nézhettél ki ezzel a nagy fehér szakállal...

200—200 forintot nyert:

Bartus András, Budapest, Gát u. 31. 1095
Hajnal Ferencné, Törökszentmiklós, Baross u. 10. 5200
Schneider Ferenc, Sajókaza, Rákóczi u. 71. 3720

A nyereményeket postán küldjük el.

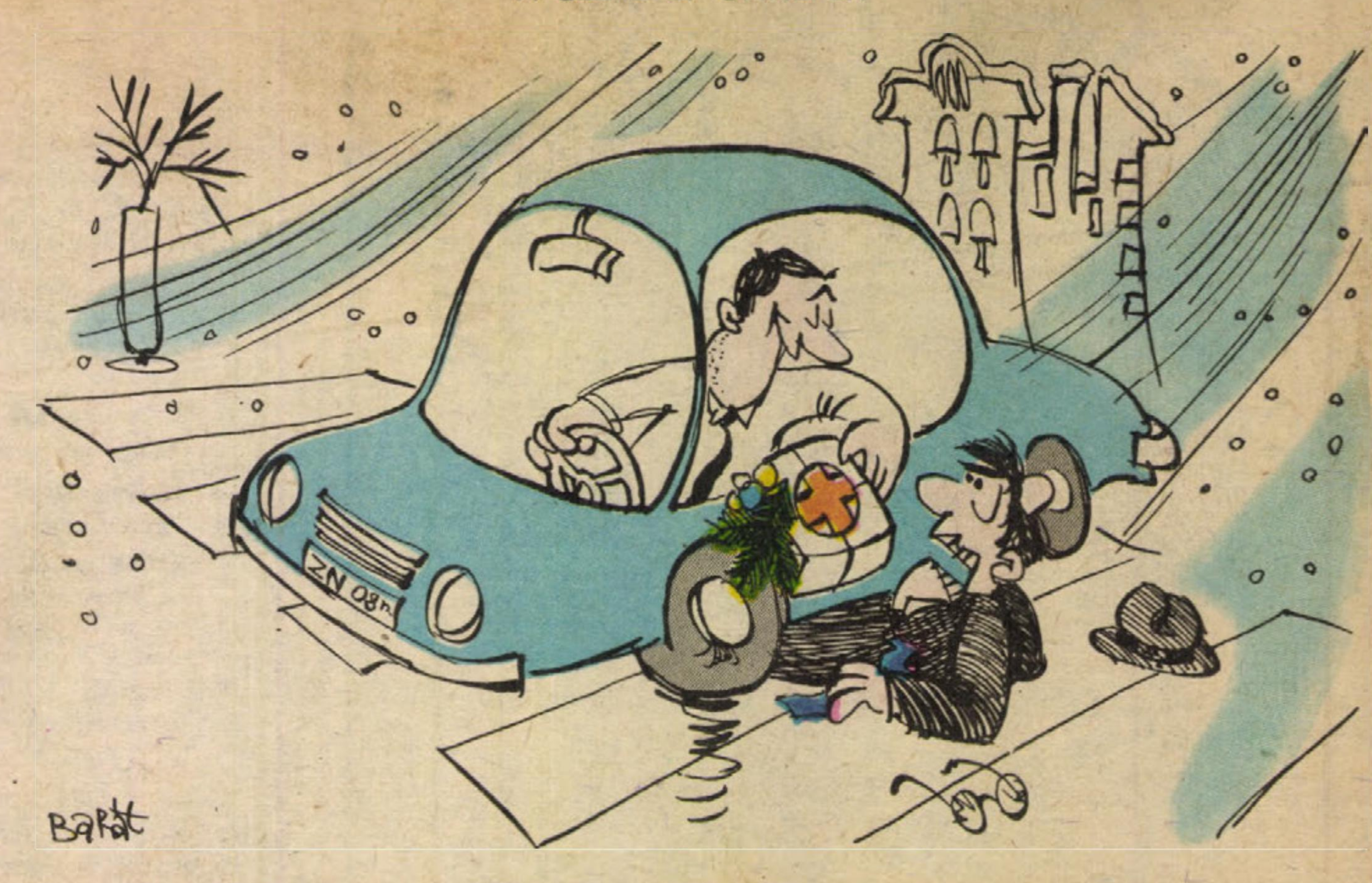
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

MEGLEPETÉS

– Tessék, ha mindenáron nutriát akartál karácsonyra!

A SZERETET ÜNNEPÉN

PRAKTIKUS AJÁNDÉK

– Az idén ezt vettük neked, mert tavaly is leégett a fa!

ÉVGYŰRŰK

– Tizenkét karácsony, 12 nyakkendő.

TÖRZSVENDÉG

– Úristen, képesítés nélküli angyalt küldtek!